POZNAŃSKI
DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 7 **Poznań, dnia 21 lutego** **1949 r.**

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY: Str.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

DZIAŁ URZĘDOWY

125
OBWIESZCZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 8 lutego 1949 r., Nr Wet. IV/1-e-5/49, dot. wprowadzenia statutu z dnia 30 grudnia 1948 r. w sprawie przyjęć, czasu pracy i opłat za leczenie zwierząt chorych w państwowych zakładach leczniczych dla zwierząt i w terenie obsługi takich zakładów.

Zgodnie z zarządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 21 stycznia 1949 r. Nr W. L. I-5/11-48 — począwszy od 1. 1. 1949 r. obowiązują w Państwowych Zakładach Leczniczych dla Zwierząt poniższy statut i taryfa opłat.

Jednocześnie uchylam dotychczas obowiązujący statut opłat za wykonywane czynności lekarsko-weterynaryjne w państwowych szpitalach (lecznicach) dla zwierząt, ogłoszony w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 15 września 1947 r. Nr 25, poz. 260.

Wojewoda: w z.: Migoń, Wicewojewoda.

Nr W. L. I-5/11.

*

STATUT

z dnia 30 grudnia 1948 r. w sprawie godzin przyjęć, czasu pracy i opłat za leczenie zwierząt chorych w państwowych zakładach leczniczych dla zwierząt i w terenie obsługi takich zakładów.

I. Postanowienia ogólne.

Godziny przyjęć, czasu pracy i wyjazdów w teren obsługi.

§ 1. (1) Państwowa lecznica lub przychodnia dla zwierząt czynna jest codziennie, z wyjątkiem niedziel i świąt, w czasie od godziny 8 do 14.

(2) W lecznicy dla zwierząt, w której zatrudnionych jest kilku lekarzy weterynaryjnych, kierownik lecznicy wyznaczy kolejne stałe dyżury lekarsko-weterynaryjne, poza godzinami ustalonymi w ustępie 1 w dni powszednie, jak również w niedziele i święta.

(3) Wyjazdy w teren obsługi, z wyjątkiem wypadków nagłych i specjalnych, mogą być dokonywane tylko poza godzinami przyjęć, ustalonymi w ustępie 1.

(4) W lecznicach, w których zatrudnionych jest kilku lekarzy weterynaryjnych, wyjazdy w teren obsługi mogą być dokonywane również w godzinach przyjęć, o ile nie jest to połączone z uszczerbkiem dla normalnego toku pracy i przyjęć pacjentów w lecznicy, a wypadek w terenie obsługi jest nagły lub specjalny.

§ 2. W wypadkach nagłych i specjalnych przyjmowane będą zwierzęta chore poza ustalonymi w § 1 ust. 1 godzinami przyjęć w lecznicy lub przychodni dla zwierząt, jak również w niedziele i święta, o ile ordynujący lekarz weterynaryjny nie jest zatrudniony w terenie.

§ 3. W obrębie państwowej lecznicy lub przychodni dla zwierząt **nie wolno** przyjmować pacjentów prywatnych w ramach własnej wolnej praktyki ordynującego lekarza weterynaryjnego.

Opłaty.

§ 4. (1) Wysokość opłat za czynności lekarsko-weterynaryjne w państwowej lecznicy lub przychodni weterynaryjnej dla zwierząt albo w terenie jej obsługi, jak również koszty dozoru i opieki nad zwierzętami pozostawionymi w lecznicy celem leczenia lub obserwacji oraz koszty paszy i ściółki dla wyżywienia takich zwierząt, o ile nie dostarczy ich właściciel chorego lub podejrzanego zwierzęcia, oblicza się zgodnie z niżej podaną taryfą opłat.

(2) Taryfa opłat za czynności lekarsko-weterynaryjne w państwowej lecznicy lub przychodni dla zwierząt oraz w jej terenie obsługi, obowiązuje w normalnych godzinach tj. w dni powszednie od godziny 8 do 14 (§ 1 ust. 1).

§ 5. Za czynności lekarsko-weterynaryjne wykonane w państwowej lecznicy lub przychodni dla zwierząt oraz w jej terenie obsługi, poza godzinami ustalonymi w § 1 ust. 1, jak również w niedziele i święta, stosuje się taryfę o 50% wyższą od taryfy ustalonej dla godzin przyjęć w dni powszednie.

§ 6. Do opłat za czynności lekarsko-weterynaryjne dokonane w państwowej lecznicy lub przychodni dla zwierząt dolicza się oddzielnie koszty rzeczywiście zużytych w każdym przypadku własnych środków leczniczych zakładu, a w szczególności koszty: leków, surowic i szczepionek, środków rozpoznawczych, opatrunkowych i t. p., wg stawek ustalonych w cenniku tego rodzaju środków dostarczonych właścicielowi zwierzęcia chorego przez państwową lecznicę lub przychodnię dla zwierząt.

§ 7. Przy wyjeździe dla leczenia zwierzęcia chorego w terenie obsługi, na miejscu w zagrodzie posiadacza takiego zwierzęcia do opłat za czynności lekarsko-weterynaryjne ustalonych w taryfie opłat, — dolicza się przy przejazdach kolejami — zwrot kosztów przejazdu II klasą, w razie zaś przejazdu zakładowym środkiem lokomocji — zwrot kosztów przejazdu wg taryfy obowiązującej w tym względzie w powiecie.

§ 8. Opłaty za wykonywane czynności lekarsko-weterynaryjne określone w poszczególnych pozycjach taryfy opłat ustaloną ilością punktów, należy we wszystkich państwowych lecznicach i przychodniach dla zwierząt — obliczać przy zastosowaniu mnożnika 40-krotnego.

§ 9.

II. Taryfa opłat:

L. p.	Rodzaj zabiegu lub czynności	Punktów
	A) Za zabiegi lekarsko-weterynaryjne.	
1.	Badanie kliniczne zwierzęcia w zakładzie i przepisanie leczenia (bez badania per rectum)	6
2.	Jak pozycja 1, lecz z eksploracją raktalną .	10
3.	Zastrzyk podskórny lub domięśniowy (u wszystkich zwierząt z wyjątkiem drobiu) do 10 szt.	1
4.	Jak pozycja 3, lecz u większej ilości sztuk jak 10	0,75
5.	Jak pozycja 3, lecz u większej ilości sztuk jak 20	0,50
6.	Zastrzyk podskórny lub domięśniowy u drobiu do 20 szt.	1
7.	Jak pozycja 6, lecz u większej ilości sztuk jak 20	0,25
8.	Zastrzyk dożylny lub dotchawicowy . . .	2
9.	Zastrzyk dożylny lub dotchawicowy u większej ilości jak 10 sztuk	1,5
10.	Zastrzyk introabdominalny u świń . . .	3
11.	Wlewanie dowymieniowe	3
12.	Wlewanie maciczne lub dożylne	5
13.	Wlewanie doodbytnicowe	5
14.	Wlewanie doodbytnicowe przy zastosowaniu tamponatora jelitowego	5
15.	Upust krwi	5
16.	Upust krwi w celu pobrania prób do badania do 10 sztuk	3
17.	Upust krwi w celu pobrania prób do badania 10—20 sztuk	2
18.	Upust krwi w celu pobrania prób do badania ponad 20 sztuk	1,5
19.	Przecięcie ropnia lub krwiaka	5
20.	Nałożenie szwu chirurgicznego	3—30
21.	Nałożenie szwu pochwowego wg Flessa . .	10—15
22.	Opatrunek zwykły	2
23.	Opatrunek gipsowy lub usztywniający . .	4—10
24.	Opatrunek kopytowy	8—10
25.	Tenotomia	20—30
26.	Neurektomia	20—30
27.	Przyżeganie	10—30
28.	Punkcja zwacza u dużych przeżuwaczy . .	5
29.	Punkcja zwacza u małych przeżuwaczy . .	4
30.	Punkcja klatki piersiowej (thorakocenteza)	20
31.	Punkcja abdominalna (paracenteza) u psa .	15—20
32.	Punkcja jelita ślepego.	20
33.	Punkcja jelit grubych z odbytnicy	25
34.	Punkcja pęcherza moczowego	25
35.	Punkcja lumbalna	15
36.	Gastrotomia u psa	40
37.	Rumenotomia u dużych przeżuwaczy . .	60
38.	Rumenotomia u małych przeżuwaczy . .	20
39.	Przepłukiwanie żołądka	10—25
40.	Oesophagotomia	25
41.	Operacja wola	2
42.	Zastosowanie sondy nosowo-przełykowej	2—5
43.	Przewiązanie przewodu Stonona	10
44.	Usunięcie kamieni ślinowych z przewodów przyusznicy	20
45.	Usunięcie gruczołów podszczękowych lub podjęzykowych u psa	25
46.	Operacja konia łykowego	50—75
47.	Operacja worka powietrznego	60
48.	Tarnikowanie zębów	10
49.	Usunięcie zęba bez kładzenia zwierzęcia .	10
50.	Przycięcie zęba	4
51.	Dłutowanie zęba	20
52.	Operacja dychawicy świszczącej	75
53.	Wycięcie wiązadeł głosowych u psa . . .	50
54.	Tracheotomia	10
55.	Trepanacja czaszki lub zatok	20—30
56.	Usunięcie gałki ocznej	15—20
57.	Usunięcie ektropium lub entropium . .	10—20
58.	Usunięcie migotki	5—10
59.	Usunięcie nervus infraorbitalis	15
60.	Resekcja żebra	40

L. p.	Rodzaj zabiegu lub czynności	Punktów
61.	Resekcja jelita	150
62.	Resekcja ścięgna zginacza głębokiego . .	60
63.	Usunięcie modzela łokciowego	20
64.	Usunięcie modzela biodrowego	20
65.	Uśpienie zwierzęcia do operacji	5
66.	Kładzenie konia do operacji	5
67.	Kładzenie bydła do operacji	5
68.	Kładzenie świni do operacji	2
69.	Kładzenie psa do operacji	3
70.	Podwieszanie zwierzęcia	5—10
71.	Kateteryzacja zwierząt dużych (samic) . .	5
72.	Kateteryzacja zwierząt dużych (samców) .	10
73.	Kateteryzacja zwierząt małych (samic) . .	5
74.	Kateteryzacja zwierząt małych (samców) .	5
75.	Kateteryzacja psów luksusowych	10
76.	Znieczulenie miejscowe	3—10
77.	Poród lekki u zwierzęcia dużego	25
78.	Poród ciężki u zwierzęcia dużego	50
79.	Poród z embriotomią	50—100
80.	Poród z cesarskim cięciem	100
81.	Poród lekki u małego zwierzęcia	10—15
82.	Poród ciężki u małego zwierzęcia	15—25
83.	Poród lekki u psa pokojowego (luksusow.)	20
84.	Poród ciężki u psa pokojowego (luksusow.)	100
85.	Repozycja pochwy lub odbytnicy	5
86.	Repozycja macicy	25—50
87.	Zabiegi przy skręcie macicy	20—40
88.	Operacyjne usunięcie sznurów i taśm mięśniowych, trwałej błony dziewiczej, torbieli i nowotworów w pochwie	10—20
89.	Operacyjne usunięcie wynicowanie odbytu .	25
90.	Odklejanie łożyska	20—30
91.	Leczenie niedowładu przed i porodowego .	15
92.	Operacja przepukliny pępkowej lub pachwinowej bezkrwawa lub krwawa u dużych zwierząt	20—50
93.	Jak pozycja 92, lecz u małych zwierząt . .	15
94.	Jak pozycja 92, lecz u psów luksusowych i kotów	10—30
95.	Amputacja macicy	20—40
96.	Amputacja wymienna	20—40
97.	Amputacja prącia	50
98.	Amputacja racicy	25—40
99.	Exarykulacja palca u bydła w stawie koronowym	40
100.	Operacyjne usunięcie gruczołów okołoodbytowych u psa	20
101.	Trzebienie ogiera	25
102.	Trzebienie wnętra	50—100
103.	Trzebienie buhaja do 3 miesięcy	5
104.	Trzebienie buhaja pow. 3 mies. (krwawo) .	10—15
105.	Trzebienie knura do 3 miesięcy	3
106.	Trzebienie knura od 3 do 6 miesięcy . . .	5
107.	Trzebienie knura powyżej 6 miesięcy . . .	10—20
108.	Trzebienie tryka lub capa	5
109.	Trzebienie psa lub kota	10
110.	Trzebienie królika lub koguta	1
111.	Trzebienie klaczy	30
112.	Trzebienie krowy	30
113.	Trzebienie lochy	15
114.	Śrutowanie loszek	4
115.	Zabiegi maciczne	5—10
116.	Zabiegi na jajnikach	10
117.	Operacja przetoki sznurka nasiennego . .	30—50
118.	Operacja phimosis lub paraphimosis . . .	20—30
119.	Operacja kamicy moczowej (Urathrotomia)	25—40
120.	Operacja chrząstki kopytowej	20—60
121.	Operacja raka kopytowego	20—40
122.	Operacja kopyta na ochwacie	20—60
123.	Inne zabiegi operacyjne na kopycie chorym	10—15
124.	Masaże	5
125.	Okład borowinowy	3
126.	Kurtyzowanie ogona u konia (zabieg leczniczy)	25
127.	Kurtyzowanie ogona u psa (zabieg leczniczy)	10
128.	Kurtyzowanie ogona u psa lub kota (zabieg kosmetyczny)	20
129.	Obcięcie uszu u psa	20
130.	Jednorazowe gazowanie zwierzęcia . . .	5
131.	Uśpienie psa lub kota (zgładzenie)	5
	B) Badania, zabiegi i czynności specjalne.	
132.	Naświetlanie (kwarcówką „Solux")	10
133.	Diatermia	10

L. p.	Rodzaj zabiegu lub czynności	Punktów
134.	Elektroterapia	5
135.	Prześwietlenie Roentgenem	10
136.	Zdjęcie roentgenowe	10
137.	Badanie na ciążę (zewnętrzne i wewnętrzn.)	10
138.	Badanie moczu	6
139.	Badanie kału	6
140.	Badanie mikroskopowe hematologiczne na ilość czerwonych i białych ciałek krwi .	10
141.	Badanie mikroskopowe hematologiczne wraz z obrazem cytologicznym	15
142.	Badanie parazytologiczne	6
143.	Tuberkulinizacja śródskórna wraz z odczytaniem wyniku łączne od sztuki	2,5
144.	Tuberkulinizacja powyżej 20 sztuk tego samego posiadacza	1
145.	Tracheotomia przy badaniu na gruźlicę . .	5
146.	Malleinizacja śródskórno-powiekowa . . .	5
147.	Sekcja konia lub krowy wraz z zaświadczeniem	25
148.	Sekcja owcy, kozy lub świni wraz z zaświadczeniem	10
149.	Sekcja psa, kota lub innych małych zwierząt wraz z zaświadczeniem od sztuki .	15
150.	Zaświadczenie (świadectwo) zwykłe . . .	5
151.	Zaświadczenie z uzasadnionym orzeczeniem	10
152.	Zaświadczenie ze szczegółowym uzasadnieniem naukowym	20
153.	Badanie zwierzęcia przed kupnem	25
154.	Badanie 10—20 zwierząt tego samego posiadacza od sztuki	15
155.	Badanie po kupnie 1—10 zwierząt tego samego posiadacza	10
156.	Badanie po kupnie 10—20 zwierząt tego samego posiadacza	5
157.	Badanie tylko na wady zwrotne z wyjątkiem nosacizny	15
158.	Badanie na nosaciznę, jak wadę zwrotną .	5
159.	Okresowe oględziny zwierząt w większych majątkach (bez badania per rectum lub vaginam)	3
160.	Jak pozycja 159, przy 11—20 sztukach od sztuki	2
161.	Jak poz. 159, przy powyżej 20 szt. zwierząt	1
162.	Za strzyżenie małego zwierzęcia i psów . .	6—15
163.	Za strzyżenie dużego zwierzęcia	15
164.	Za przekucie zwykłe (bez materiału) . . .	4
165.	Za przekucie ortopedyczne (bez materiału)	5—10
166.	Opieka i dozór nad zwierzęciem pozostawionym na leczeniu w zakładzie — **za pierwszy dzień**	10
167.	Jak pozycja 166 — **w czasie od 2 do 7 dnia, za każdy dzień**	3
168.	Jak pozycja 166 — **ponad 7 dni** — za każdy dzień	1
	C. Opłaty za leczenie wykonywane poza zakładem, leczniczym dla zwierząt i wyjazdach w teren obsługi.	
169.	Wizyta w miejscu, lecz poza zakładem . .	10
170.	Badanie kliniczne i przepisanie lekarstwa bez badania per rectum)	6
171.	Jak pozycja 170, lecz z badaniem rektalnym	10
172.	Za stratę czasu przy wyjazdach w teren obsługi w godzinach przyjęć — za każde rozpoczęte pół godz.	3
173.	Wszelkie zabiegi wykonywane w terenie obsługi oblicza się tak samo jak zabiegi wykonane w zakładzie	

Uwaga: za zabiegi niewymienione w niniejszej taryfie oblicza się koszty jak za zabiegi podobne.

III. Postanowienia końcowe.

§ 10. 60% wpływów z opłat ordynacyjnych za czynności lekarsko-weterynaryjne, wykonywane poza godzinami przyjęć w dni powszednie oraz w niedziele i święta, przeznaczyć należy na pokrycie premiowego wynagrodzenia personelu państwowych zakładów leczniczych dla zwierząt.

§ 11. Taryfy powyższej nie stosuje się w przypadkach specjalnych akcji o znaczeniu ogólno-państwowym. Stawki opłat za czynności lekarsko-weterynaryjne personelu zakładów państwowych leczniczych dla zwierząt przy przeprowadzaniu takich akcji będą regulowane specjalnym zarządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych

§ 12. Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem 1. 1. 1949 r. i obowiązuje aż do odwołania.

Równocześnie traci moc obowiązującą Instrukcja w sprawie czasu pracy i opłat, jak również statut opłat za czynności lekarsko-weterynaryjne w państwowych zakładach leczniczych dla zwierząt Nr Wet. 4-I-7/4 z dnia 2. 6. 1947 r. (Dz. Urz. Ministerstwa Rolnictwa i Ref. Rol. Nr 7. poz. 72) oraz zarządzenie Nr Wet. 4-I-7/4 z dnia 30. 7. 1948 r. (Dz. Urz. Min. Rolnictwa i Ref. Rol. Nr 21. poz. 87).

Minister: Stanisław Tkaczow. Podsekretarz Stanu.

126

OBWIESZCZENIE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO

z dnia 8 lutego 1949, Nr K. S. II-5/3/49, w sprawie gospodarki materiałami pędnymi i przestrzegania norm zużycia.

Urząd Wojewódzki zwraca uwagę wszystkim użytkownikom pojazdów mechanicznych (jednostkom gospodarczym) sektora państwowego (urzędy, instytucje, przedsiębiorstwa) na racjonalne prowadzenie gospodarki materiałami pędnymi. Przez Ministerstwo Komunikacji Departament Samochodowy zostało ustalone, że zużycie materiałów pędnych w wielu urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach przekracza wyznaczone zarządzeniem Min. Kom. normy.

Ten stan rzeczy występuje z następujących przyczyn:

1. Niewłaściwa obsługa techniczna pojazdów mechanicznych,
2. Słabe kwalifikacje kierowców i zła wola z ich strony,
3. Słaba kontrola gospodarki paliwowej.

Niewłaściwa obsługa techniczna pojazdu doprowadza do złego stanu technicznego, z tym samym powoduje nadmierne zużycie paliwa. Na nadmierne zużycie paliwa specjalnie wpływa:

a) wyrobienie cylindrów, tłoków, pierścieni i nieszczelność zaworów (zmniejszenie sprężania),

b) zbyt późny zapłon lub przerwy w zapalaniu,

c) gaźnik rozregulowany lub jego nieodpowiednia regulacja,

d) zanieszyszczony filtr powietrza,

e) ślizganie się sprzęgła,

f) źle, lub nienasmarowane podwozie, ocieranie bębnów o szczęki hamulca, zła zbieżność kół przednich, małe ciśnienie w oponach,

g) nieszczelność przewodów i zbiorników paliwa,

h) przeciążenie pojazdu mechanicznego (znacznie pogarsza stan techniczny pojazdu).

Największy procent nadmiernego zużycia paliwa obciąża kierowcę. Od jego umiejętności prowadzenia samochodu w różnych warunkach drogowych i atmosferycznych i od jego doświadczenia zależeć będzie głównie racjonalne i ekonomiczne wykorzystanie samochodu, a tym samym i oszczędne żużycie materiałów pędnych, w szczególności:

a) maksymalna szybkość pojazdu mechanicznego winna być stosowana tylko w wyjątkowych wypadkach. Najwięcej ekonomiczną szybkością jest mniejwięcej szybkość odpowiadająca ²/₃ maksymalnej. Jazda na szybkość maksymalnej powoduje blisko dwukrotnie większe zużycie paliwa, niż na ekonomicznej, nie mówiąc już o przedwczesnym zużyciu silnika, mechanizmów i ogumienia,

b) temperatura silnika ma również wpływ na zużycie paliwa. Jest ono najekonomiczniejsze przy temperaturze cieczy chłodzącej 80—90°C (180—190°F).

Specjalnie w zimie należy zwracać na temperaturę chłodzenia i dlatego należy odpowiednio przysłaniać chłodnicę. Przestrzegać również stosowania olejów w zimie i w lecie,

c) używanie zasysacza ograniczyć tylko do koniecznej potrzeby rozruchu silnika. Nie należy ruszać z miejsca bez upewnienia się, że ciśnienie oleju jest normalne.

Dźwignia ogrzewacza gaźnika winna być ustawiona do odpowiedniego poziomu (zima-lato), tak samo i ustawienie skoku pompki przyśpieszeniowej,

d) używanie hamulców winno być ograniczone do koniecznego minimum. Z tych względów należy zawsze zawczasu zmniejszać szybkość przed znakami drogowymi i świetlnymi, przed zakrętami oraz barierami zamykającymi drogę, aby później nie być zmuszonym do gwałtownego hamowania. Na postojach wyłączać silnik,

e) należy ściśle przestrzegać norm ciśnienia w oponach pojazdów mechanicznych. Niedopatrzenie w tym kierunku może być powodem nie tylko nadmiernego zużycia paliwa, ale i przedwczesnego zużycia ogumienia,

f) napełnianie zbiorników paliwa, jeśli jest przeprowadzane ręcznie, nie na stacji benzynowej, powinno się odbywać tak, aby nie było strat przez rozlew, oraz aby do zbiornika nie dostały się cząstki wody i jakiegokolwiek zanieczyszczenia,

g) w wydaniu mat. pędnych kierowcom stosować system tzw. „pełnego zbiornika" polegający na uzupełnieniu zbiornika po wykonaniu jazdy, dający możność natychmiastowego stwierdzenia właściwego zużycia na podstawie przebytej i wykazanej w kontrolce pracy pojazdu ilości kilometrów,

i) przechowywanie benzyny w magazynach podręcznych winno się odbywać zgodnie z przepisami, aby nie dopuścić do strat wynikłych z parowania benzyny i niepotrzebnego rozlewu. Przy dłuższym przechowywaniu benzyny należy zwrócić uwagę na pogarszanie się jej wartości z powodu wyparowania jej składników lotnych.

W wypadku stwierdzenia nadmiernego zużycia paliwa przez pojazdy, należy doprowadzić je do stanu, który pozwala na zużycie materiałów pędnych w granicach ustalonych przez Ministerstwo Komunikacji norm, zaś odnośnie pojazdów, których do takiego stanu jednostki gospodarcze doprowadzić nie mogą, należy wycofać takie pojazdy z eksploatacji. Wszyscy kierownicy jednostek gospodarczych posiadających w eksploatacji pojazdy mechaniczne zwrócą uwagę na to:

a) pouczenie kierowców, by dołożyli starań przy obsłudze pojazdów i nieprzekraczanie ustalonych przez Ministerstwo Komunikacji norm, zaś w wypadku negatywnym (pomimo doprowadzenia pojazdu do właściwego stanu technicznego) by kierowców takich zwalniać z pracy,

b) zwiększenie kontroli nad gospodarką paliwową z szczególnym uwzględnieniem wpisywania przebiegu pojazdów w kilometrach zgodnie ze stanem faktycznym,

c) popieranie współzawodnictwa pracy pośród kierowców odnośnie zużycia mat. pędnych,

d) zaznajomienie i zaopatrzenie kierowców w Instrukcję kierowcy pojazdu mechanicznego ogłoszoną w Dzienniku Wojewódzkim Nr 39/48, poz. 710 (Dz. Taryf i Rozp. Komunik. 29/48, poz. 209).

Dla przypomnienia podaje się, że tabele „Tymczasowe normy zużycia materiałów pędnych" wydane przez Departament Samochodowy Ministerstwa Komunikacji są do nabycia w księgarni Gebethnera i Wolffa w Poznaniu przy ul. Kantaka.

Za Wojewodę: Inż. K. Mackiewicz, Naczelnik Wydziału

127

OGŁOSZENIE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO

z dnia 17 lutego 1949 r. Nr K. Og. 62/21/49 w sprawie sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego przedsiębiorstwa przejętego na własność Państwa.

Nawiązując do ogłoszenia Urzędu Wojewódzkiego Poznańskiego Nr K. Og. 62/109/48 z dnia 16 grudnia 1948 r. (Poznański Dziennik Wojewódzki Nr 45/48, poz. 858 L. p. 4) Urząd Wojewódzki Wydział Komunikacyjny zawiadamia, że na podstawie § 73 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30. 1. 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 62), zmienionego rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16. 4. 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 170) oraz rozporządzenia Ministra Komunikacji Nr I-3-14/164/47 z dnia 11. 11. 1948 r. został wyznaczony ponowny termin sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego następującego przedsiębiorstwa:

L. p.	Nazwa przedsiębiorstwa	Przedmiot działania	Miejsce położenia	Imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania właściciela	Data, godzina i miejsce sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego
1.	Arnold Hasse, Erd. Strassenbau, Küstrin, Kostrzyn, pow. Gorzów Wlkp.	Bud. ziemne, drogowe i żelbet.	Kostrzyn, pow. Gorzów Wlkp.	Arnold Hasse, m. zam. nieznane	12. 3. 1949 r. godz. 9 w Gorzowie Wlkp., biura P. Z. D. ul. Wawrzyniaka 5

Niespisanie protokołu zdawczo-odbiorczego w poprzednio wyznaczonym terminie spowodowane zostało brakiem ksiąg wieczystych i wszystkich innych dokumentów katastralnych zniszczonych w czasie działań wojennych oraz niemożnością ustalenia nawet w przybliżeniu granic nieruchomości należących do przedsiębiorstwa.

Wzywa się właścicieli powyższego przedsiębiorstwa oraz właścicieli składników majątkowych znajdujących się w powyższym przedsiębiorstwie do stawienia się w czasie i miejscu wyznaczonym do sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego.

Niestawiennictwo nie wstrzymuje sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego.

Za Wojewodę: Inż. Wł. Stefański, w z. Nacz. Wydz.

128

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO z dnia 16 lutego 1949 r., Nr K. R. I. 6/16/49, w sprawie rejestracji rowerów i wydawania tabliczek rowerowych na okres rejestracyjny 1949/50 r.

Na podstawie zarządzenia Ministerstwa Komunikacji — Departamentu Samochodowego z dnia 30 listopada 1948 r. Nr X. 3a-9/48 w sprawie rejestracji rowerów i wydawania tabliczek rowerowych na okres rejestracyjny 1949/50 r., Urząd Wojewódzki Poznański podaje do wiadomości i zarządza co następuje:

Okres rejestracyjny.

1) Okres rejestracyjny rowerów obejmuje lata 1949 i 1950. Typ tabliczek rowerowych dla tego okresu, przepisy techniczne, serie i liczby w seriach dla każdego Województwa, obwieszczone są w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Komunikacyjnych Nr 45/48, poz. 303.

Zaopatrzenie gmin w tabliczki rowerowe.

2) Urząd Wojewódzki zawarł dnia 5 lutego 1949 r. z Wojewódzką Dyrekcją Przemysłu Miejscowego w Poznaniu, ul. Chełmońskiego 10, umowę na dostawę tabliczek rowerowych nowego typu dla wszystkich gmin Województwa.

Dostawa następować będzie z wytwórni dostawcy we Wronkach — sukcesywnie w terminie ostatecznym do dnia 22 kwietnia 1949 r., do starostw powiatowych i zarządów miejskich miast wydzielonych, a więc nie do gmin bezpośrednio. Obowiązek rozdziału tabliczek na gminy, ciąży na starostwach powiatowych.

3) Kolejność dostaw, ilości, serie, numerację i ilości tabliczek w każdej serii, wskazuje rozdzielnik załącznik Nr 1.

4) Dostawca obowiązany jest dostarczyć na żądanie Urzędu Wojewódzkiego, w ciągu roku 1949, dodatkowe ilości tabliczek rowerowych w granicach do 30% zasadniczej dostawy po cenie obowiązującej dla dostawy głównej. W razie potrzeby, zapotrzebowania dodatkowe na tabliczki, winny być zgłaszane za pośrednictwem starostwa powiatowego nie u dostawcy bezpośrednio, lecz w Urzędzie Wojewódzkim — Wydziale Komunikacyjnym, który zamówi tabliczki w wytwórni.

Odbiór jakościowy tabliczek.

5) Odbiór jakościowy tabliczek, dokonany będzie na miejscu w wytwórni dostawcy przez Komisję odbiorczą Urzędu Wojewódzkiego. Starostwa powiatowe i zarządy miejskie miast wydzielonych, obowiązywać będzie tylko odbiór ilościowy tabliczek.

Odbiór ilościowy tabliczek.

6) Zgodnie z umową, dostawca odpowiada jedynie za braki powstałe z jego winy. Jako takie braki rozumie się braki ujawnione komisyjnie w magazynie odbiorcy (starostwa pow., zarządu miejskiego m. wydz.) w przesyłce, której nienaruszalność stwierdzona została przy jej odbiorze na stacji kolejowej odbiorczej. Należy więc przy odbiorze tabliczek ze stacji kolejowej obowiązkowo sprawdzić stan opakowania przesyłki i w razie zauważenia śladów naruszenia jej, żądać od władz kolejowych ponownego stwierdzenia wagi oraz zawartości przesyłki. Organa kolejowe są obowiązane spisać z tej czynności protokoł, który podpisuje również odbierający przesyłkę. Jeden egzemplarz protokołu otrzymuje odbiorca przesyłki.

7) Właściwy odbiór ilościowy tabliczek, winien być dokonany w magazynie starostwa powiatowego i zarządu miejskiego miasta wydzielonego, w terminie 3-dniowym, licząc od dnia odbioru przesyłki ze stacji kolejowej odbiorczej. Do czynności odbiorczych komisji, należy również sprawdzenie zgodności cech tabliczek, a mianowicie serii, kolejności numeracji i ilości tabliczek w każdej serii, z danymi wskazanymi w rozdzielniku załącznik Nr 1.

Tabliczki z niezgodnymi cechami, należy uznać jako braki na równi z brakami ilościowymi. Tabliczki z niezgodnymi cechami winny być bezzwłocznie zwrócone dostawcy na jego koszt pod adresem: „Fabryka Wyrobów Metalowych we Wronkach".

Protokoł ilościowego odbioru winien być spisany według wzoru załącznika Nr 2 — w 4-ch egzemplarzach. Trzy egzemplarze protokołu odbioru z adnotacją na każdym egzemplarzu daty i pozycji przychodu tabliczek do księgi materiałowej, należy przesłać do Urzędu Wojewódzkiego — Wydziału Komunikacyjnego w terminie 3-dniowym, licząc od dnia odbioru tabliczek w magazynie odbiorcy, z dołączeniem protokołu kolejowego, o ile zachodziła potrzeba spisania takiego protokołu. Czwarty egzemplarz protokołu odbioru pozostaje u odbiorcy i służy jako dowód przychodu do księgi materiałowej. Terminy odbioru i wysłania protokołów odbioru, muszą być bezwzględnie dotrzymane, gdyż wiążą się one z zagwarantowanymi umową terminami wypłat należności dostawy.

Zapłata rachunków za tabliczki.

8) Należność dostawcy za tabliczki, płacona będzie przez Urząd Wojewódzki — Wydział Budżetowo-Gospodarczy na podstawie rachunków dostawcy i dołączonych doń protokołów odbioru jakościowego i ilościowego, w trybie i terminie ustalonych w Instrukcji Ministra Skarbu z dnia 14. 6. 1948 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 67, poz. 268).

Koszty przewozu.

9) Koszty przewozu kolejowego tabliczek, pokrywać będzie Urząd Wojewódzki. Przesyłki opłacone będą z góry. Starostwa powiatowe i zarządy miejskie miast wydzielonych obowiązane są ponieść tylko drobne wydatki związane z przewozem kolejowym jak koszty zawiadomienia i ewtl. inne.

W wypadku nieopłacenia kosztów przewozu kolejowego z góry, wówczas należy opłacić przesyłkę na miejscu i jednocześnie podać Urzędowi Wojewódzkiemu — Wydziałowi Komunikacyjnemu, wysokość wydatkowanej z tego tytułu kwoty.

Zwózka przesyłki tabliczek od stacji kolejowej odbiorczej do magazynu, winna być dokonana własnymi środkami przewozowymi lub na koszt odbiorcy.

Opakowanie.

10) Wysyłka tabliczek nastąpi w opakowaniu własnym dostawcy. Zgodnie z umową, odbiorcy (starostwa pow. i zarządy miejskie m. wydz.), obowiązani są zwrócić opakowanie dostawcy na jego koszt w terminie 30-dniowym, licząc od dnia odbioru przesyłki ze stacji kolejowej odbiorczej pod adresem dostawcy, wskazanym w punkcie 7. Przesyłkę zwrotnego opakowania należy nadać jako nieopłaconą. Na liście przewozowym zaznaczyć zgodnie z wymogami przepisów kolejowych, że przedmiotem przesyłki jest opakowanie zwrotne, podlegające ulgowej taryfie opłat przewozowych. Winni nienależytego nadania do przewozu kolejowego zwrotnego opakowania, odpowiadać będą materialnie w razie wniesienia przez dostawcę pretensji z tytułu poniesionej straty, spowodowanej nadpłatą kosztów przewozu kolejowego. Gdyby organa kolejowe odmówiły kategorycznie przyjęcia do przewozu zwrotnego opakowania z powodu nieopłacenia przesyłki z góry, wówczas należy koszty przewozu opłacić i bezzwłocznie zażądać ich zwrotu od dostawcy, kierując żądanie zwrotu pod adresem podanym w punkcie 7. Organa kolejowe mogą bowiem odmówić przyjęcia nieopłaconej z góry przesyłki zwrotnego opakowania, gdy wartość opakowania nie zabezpiecza dostatecznie kosztów przewozu kolejowego.

Zwrotowi podlegają tylko skrzynie drewniane, po uprzednim należytym skompletowaniu.

Rozdział tabliczek na gminy.

11) Po dokonaniu ilościowego odbioru tabliczek, winien nastąpić bezzwłocznie rozdział na gminy według ich zapotrzebowań.

Obroty materiałowe tabliczek.

12) Obroty tabliczkami winny być uwidocznione w księgach materiałowych zarówno starostwa powiatowego (zarządu miejskiego m. wydz.), jak i zarządów gminnych oraz zarządów miejskich miast niewydzielonych.

Rejestracja rowerów i wydawanie tabliczek.

13. Zarządy miejskie miast wydzielonych, miast niewydzielonych i zarządy gminne, winny bezzwłocznie po otrzymaniu tabliczek, przystąpić do rejestracji rowerów i wydawania tabliczek. Rejestracja rowerów następuje przy wykupieniu przez posiadacza roweru, w zarządzie gminy, właściwej ze względu na jego miejsce zamieszkania, tabliczki rowerowej.

Zarządy gmin, prowadzą księgę rejestracyjną rowerów, w której w odnośnych rubrykach zapisuje datę wykupienia tabliczki jej numer, nazwę firmy, która wyprodukowała rower, numer fabryczny roweru, imię i nazwisko posiadacza roweru, jego miejsce zamieszkania (ulicy i Nr domu) oraz wysokość pobranej opłaty przewidzianej w punkcie 16 ust. pierwszy.

Kart rejestracyjnych rowerowych, nie należy wydawać z braku takiego wymogu w rozporządzeniu Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 15 lipca 1937 r. o ruchu rowerów na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 458). Rejestrujący otrzymuje więc tylko tabliczkę rowerową.

14) W księdze rejestracyjnej, wydane tabliczki winny być podsumowane z końcem każdego miesiąca kalendarzowego, a suma tabliczek rozchodowana w księdze materiałowej.

15) Wobec spotykanych wypadków niewłaściwej interpretacji okresu rejestracyjnego wyjaśnia się, że rejestracja i wydana

tabliczka rowerowa, ważne są od dnia zarejestrowania do 31 grudnia 1950 r. Stąd posiadacz roweru rejestrujący rower w roku 1949, nie podlega ponownej rejestracji z początkiem roku 1950.

Opłaty za wydane tabliczki rowerowe.

16) Wysokość opłat pobieranych przez zarządy gmin za rejestrację roweru, wykonanie i wydanie tabliczki rowerowej na okres rejestracyjny obejmujący lata kalendarzowe 1949 i 1950 wynosi:

a) dla kupujących tabliczkę rowerową w pierwszym roku rejestracyjnym — zł 120,

b) dla kupujących tabliczkę rowerową w drugim roku rejestracyjnym — zł 90.

Z opłat tych przypada:

w roku 1949 z opłaty zł 120:

a) 72 zł — na dochód Budżetu Ministerstwa Komunikacji i

b) 48 zł — na rzecz gminy,

w roku 1950 — z opłaty zł 90:

a) 54 zł — na dochód Budżetu Ministerstwa Komunikacji i

b) 36 zł — na rzecz gminy.

Sposób odprowadzania sum na dochód budżetu Ministerstwa Komunikacji za sprzedane tabliczki rowerowe.

17) a) Starostwa powiatowe i zarządy miejskie miast wydzielonych, odpowiedzialni są za terminowe i należyte odprowadzanie należności na dochód budżetu Ministerstwa Komunikacji. W związku z tym należy zaprowadzić właściwą ewidencję rozdzielonych na gminy tabliczek i uiszczanych przez te gminy należności,

b) Każda gmina przekaże należności uzyskane za tabliczki, a przypadające na rzecz budżetu Ministerstwa Komunikacji — do kasy właściwego Urzędu Skarbowego, na rachunek bieżący swego starostwa powiatowego. Na dowodzie wpłaty należy dokładnie podać za jaką ilość tabliczek przekazuje się należność. Wpłat należy dokonywać do 5-tego każdego miesiąca za miesiąc ubiegły,

c) Starostwa powiatowe zapiszą u siebie wpływy za tabliczki na rachunek bieżący jako sumy niebudżetowe na osobnym koncie „Tabliczki rowerowe" i odnotują uiszczone wpływy w ewidencji rozdzielonych na gminy tabliczek. Starostwa powiatowe przeleją co miesiąc należności z konta „Tabliczki rowerowe" na dochód budżetu Ministerstwa Komunikacji Dz. VI § 21 na rachunek Urzędu Wojewódzkiego, podając na dowodzie przelewu prócz celu wpłaty (Dz. VI § 21 doch. budż. Min. Kom., Urząd Wojewódzki), także ilość sprzedanych tabliczek,

d) Zarządy miejskie miast wydzielnoych, przekażą należności za tabliczki również w terminie do 5-go każdego miesiąca do Kasy I Urzędu Skarbowego w Poznaniu (Konto P. K. O. Nr V 2401) z zaznaczeniem na dowodzie wpłaty: „Za (ilość) tabliczek rowerowych, zarachować na dochód budżetu Ministerstwa Komunikacji Dz. VI § 21 na rachunek Urzędu Wojewódzkiego Poznańskiego",

e) Z końcem roku 1949, zarządy gmin zamkną księgę rejestracyjną wydanych tabliczek i podadzą starostwom powiatowym w terminie do 15 stycznia 1950 r., pozostałość tabliczek na rok 1950.

f) Zarządy miejskie miast wydzielonych i starostwa powiatowe (ostatnie po zebraniu danych z gmin), podadzą ogólną pozostałość tabliczek na rok 1950, Urzędowi Wojewódzkiemu — Wydziałowi Budżetowo-Gospodarczemu do dnia 31 stycznia 1950 r. Pozostałość ta winna być zgodna ze saldem tabliczek wynikającym z odjęcia rocznego rozchodu wskazanego w księdze rejestrowej, od rocznego przychodu tabliczek gminy. Tak samo należności wpłacone w ciągu roku 1949 na dochód budżetu Ministerstwa Komunikacji, winny być zgodne ze sumą wynikającą z pomnożenia ilości tabliczek wydanych w ciągu roku 1949 przez 72 zł tj. normę opłat za tabliczkę przypadającą na rzecz Ministerstwa Komunikacji.

Rodzaje pojazdów podlegających rejestracji.

18) Rejestracji na równi z rowerami podlegają wszelkie wózki poruszane siłą nóg, rowery z silnikami pomocniczymi o pojemności skokowej do 100 cm^3 i motocykle z silnikami o takiejże pojemności.

Ogólnie.

19) Podkreśla się konieczność zachowania terminów wynikających z niniejszego pisma okólnego, gdyż wiążą się one z terminami zastrzeżonymi umową z dostawcą.

W końcu Urząd Wojewódzki przypomina pismo okólne Ob. Wojewody z dnia 22 października 1948 r. Nr S. A. I. 19/5/48 w sprawie poparcia akcji upowszechnienia ubezpieczenia się posiadaczy rowerów od odpowiedzialności cywilnej i od nieszczęśliwych wypadków. Należy więc w pełni poprzeć tę akcję przez zalecanie rejestrującym rowery, ubezpieczenia się.

Za Wojewodę: Inż. Mackiewicz. Nacz. Wydz. Komunikacyjnego.

....

Nazwa Starostwa Pow. lub Zarządu Miejskiego m. wydz.

P r o t o k ó ł

spisany dnia .... 1949 r.

w sprawie odbioru ilościowego tabliczek rowerowych, nadesłanych przez Wojewódzką Dyrekcję Przemysłu Miejscowego w Poznaniu z podległej jej „Fabryki Wyrobów Metalowych" we Wronkach.

Komisja w składzie:

....

....

....

przystąpiła dnia .... 1949 r. w magazynie Starostwa Powiatowego (Zarządu Miejskiego m. Wydz.) do odbioru tabliczek rowerowych, przy czym stwierdziła co następuje:

Opakowanie:

Rodzaj .... ilość .... stan ....

....

Zawartość przesyłki:

Przesyłka zawiera ogółem .... sztuk tabliczek rowerowych w tym:

serii .... sztuk .... od Nr .... do Nr ....

serii .... sztuk .... od Nr .... do Nr ....

serii .... sztuk .... od Nr .... do Nr ....

*) Wobec zgodności przesyłki z ilością tabliczek i specyfikacją, podanych w rozdzielniku Urzędu Wojewódzkiego, tabliczki przyjęto jak wyżej podano.

*) Z przesyłki odrzucono jako niezgodne z numeracją podaną w rozdzielniku Urzędu Wojewódzkiego, następujące tabliczki:

Nr Nr .... razem .... sztuk.

*) Stwierdzono w porównaniu z rozdzielnikiem Urzędu Wojewódzkiego ilościowy brak faktyczny tabliczek Nr Nr .... razem .... sztuk.

*) Stwierdzono w przesyłce inne braki i to ....

*) Ogółem braki z tytułu odrzuconych tabliczek, ilościowo faktycznie brakujących oraz inne braki wynoszą .... sztuk tabliczek.

.... 1949 r.

Podpis Komisji:

....

U w a g a :

*) niepotrzebne pominąć.

ROZDZIELNIK SZCZEGÓŁOWY

tabliczek rowerowych na 1949/50 dla Województwa Poznańskiego.

Kolejność dostawy	Odbiorca i miejsce dostawy	Ilość tabliczek	Seria	Liczby od Nr — do Nr	Ilość tabliczek w serii
1	Zarząd Miejski w Poznaniu	44500	A	42000—59999	18000
			B	42000—59999	18000
			C	42000—50499	8500
2	Starostwo Powiatowe w Poznaniu	16847	C	50500—59999	9500
			D	42000—49346	7347
3	Starostwo Powiatowe w Ostrowie	23619	D	49347—59999	10653
			E	42000—54965	12966
4	Starostwo Powiatowe w Nowym Tomyślu	19811	E	54966—59999	5034
			F	42000—56776	14777
5	Starostwo Powiatowe w Jarocinie	19375	F	56777—59999	3223
			G	42000—58151	16152
6	Starostwo Powiatowe w Krotoszynie	18539	G	58152—59999	1848
			H	42000—58690	16691
7	Starostwo Powiatowe w Kościanie	17960	H	58691—59999	1309
			I	42000—58650	16651
8	Starostwo Powiatowe w Kępnie	17325	I	58651—59999	1349
			K	42000—57975	15976
9	Starostwo Powiatowe w Koninie	16320	K	57976—59999	2024
			L	42000—56295	14296
10	Starostwo Powiatowe w Szamotułach	14133	L	56296—59999	3704
			Ł	42000—52428	10429
11	Starostwo Powiatowe w Lesznie	14133	Ł	52429—59999	7571
			M	42000—48561	6562
12	Starostwo Powiatowe w Wolsztynie	14266	M	48562—59999	11438
			N	42000—44827	2828
13	Starostwo Powiatowe w Kaliszu	13530	N	44828—58357	13530
14	Starostwo Powiatowe w Śremie	12402	N	58358—59999	1642
			P	42000—52759	10760
15	Starostwo Powiatowe w Gostyniu	12000	P	52760—59999	7240
			R	42000—46759	4760
16	Starostwo Powiatowe we Wrześni	11738	R	46760—58497	11738
17	Starostwo Powiatowe w Mogilnie	11510	R	58498—59999	1502
			S	42000—52007	10008
18	Starostwo Powiatowe w Rawiczu	11255	S	52008—59999	7992
			T	42000—45262	3263
19	Starostwo Powiatowe w Gnieźnie	11191	T	45263—56453	11191
20	Starostwo Powiatowe w Chodzieży	10375	T	56454—59999	3546
			U	42000—48828	6829
21	Starostwo Powiatowe w Czarnkowie	10274	U	48829—59102	10274
22	Starostwo Powiatowe w Środzie	10090	U	59103—59999	897
			W	42000—51192	9193
23	Starostwo Powiatowe w Wągrowcu	10050	W	51193—59999	8807
			X	42000—43242	1243
24	Starostwo Powiatowe w Obornikach	9665	X	43243—52907	9665
25	Starostwo Powiatowe w Turku	9484	X	52908—59999	7092
			Y	42000—44391	2392
26	Starostwo Powiatowe w Kole	7573	Y	44392—51964	7573
27	Starostwo Powiatowe w Międzychodzie	7234	Y	51965—59198	7234
28	Starostwo Powiatowe w Żninie	6560	Y	59199—59999	801
			Z	42000—47758	5759
29	Zarząd Miejski w Gnieźnie	6000	Z	47759—53758	6000
30	Zarząd Miejski w Kaliszu	5700	Z	53759—59458	5700
31	Starostwo Powiatowe w Zielonej Górze	5718	Z	59459—59999	541
			*)	*)	*)
32	Starostwo Powiatowe w Pile	4260	*)	*)	*)
33	Starostwo Powiatowe w Krośnie/O.	4000	*)	*)	*)
34	Starostwo Powiatowe w Międzyrzeczu	3700	*)	*)	*)
35	Starostwo Powiatowe w Świebodzinie	3149	*)	*)	*)
36	Starostwo Powiatowe w Gorzowie	3037	*)	*)	*)
37	Starostwo Powiatowe w Strzelcach	2821	*)	*)	*)
38	Starostwo Powiatowe w Sulęcinie	2635	*)	*)	*)
39	Zarząd Miejski w Pile	2600	*)	*)	*)
40	Zarząd Miejski w Gorzowie	2500	*)	*)	*)
41	Starostwo Powiatowe Rzepińskie w Słubicach	2478	*)	*)	*)
42	Starostwo Powiatowe we Wschowie	2245	*)	*)	*)
43	Starostwo Powiatowe w Gubinie	1875	*)	*)	*)
44	Starostwo Powiatowe w Skwierzynie	1267	*)	*)	*)
	Ogółem:	455744			

*) Serie, liczby i ilość w serii — podane zostaną dodatkowo.

129

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO z dnia 14 lutego 1949 r., Nr Wet. II. 1-c-79/49, dot. sprzedaży koni podejrzanych o zarazę stadniczą.

Do Obyw. Obyw. Starostów Powiatowych,
Prezydentów Miast Wydzielonych.

Urząd Wojewódzki powiadamia, że:

1. Obyw. Andrzejewski Stanisław, zam. Konstantynów Podlaski, gm. Konstantynów, pow. Biała Podlaska — wojew. pomorskie — sprzedał we wrześniu 1948 r. nieznanemu nabywcy klacz siw. deresz, b. o. ur. 1931, podejrzaną o zarazę stadniczą,

2. Obyw. Kowalski Michał, zam. Bielawy, gm. Janówiec, pow. Żnin, sprzedał w listopadzie 1948 r. na jarmarku w Wągrówcu nieznanemu nabywcy klacz siwo-dropiatą, chr., obie wargi, ur. 1924, krytą dowodem tożsamości Zarządu Gminnego w Janówcu Wlkp., Nr 05427. Klacz ta była podejrzana o zarazę stadniczą, palona na obu udach Z. S.,

3. Obyw. Białecki Franciszek, zam. Opakowice, gm. Bytoń, pow. Aleksandrów, wojew. pomorskie, sprzedał w grudniu 1948 r. na jarmarku w Sompolnie, pow. Koło nieznanemu nabywcy klacz szpaczka, ur. 1938 r., podejrzaną o zarazę stadniczą.

Celem ewentualnego uchwycenia tych klaczy, powiatowi lekarze wet. winni na przeglądach i kontrolach zwrócić w tym kierunku specjalną uwagę.

Za Wojewodę: Dr Krygicz, Naczelnik Wydziału.

130

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO z dnia 14 lutego 1949 r., Nr Wet. IV/1-e-4/48, dot. opłat za masowe zabiegi lecznicze w maj. państwowych.

Do Obyw. Obyw. Starostów Powiatowych,
Prezydentów Miast Wydzielonych.

Wobec wydania nowego statutu Nr W. L. I-5/11 z dnia 30 grudnia 1948 r. w sprawie godzin przyjęć, czasu pracy i opłat za leczenie zwierząt chorych w państwowych zakładach leczniczych dla zwierząt i w terenie obsługi takich zakładów, przesłanego przy piśmie tut. Urzędu z dnia 7 lutego 1949 r., Nr Wet. IV/1-e-5/49 — Urząd Wojewódzki — opierając się na zarządzeniu Min. Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 28. I. 1949, Nr W. L. I-12/51 — uchyla zarządzenie Nr Wet. IV/1-e-4/48 z dnia 8 czerwca 1948 r. w sprawie objętej przedmiotem.

Za Wojewodę: Dr Krygicz, Naczelnik Wydziału.

131

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO z dnia 15 lutego 1949 r., Nr Pom. P. IV-3 c/2/49, w sprawie zmiany tytułu budżetu.

Do wszystkich Starostw Powiatowych

W myśl preliminarza budżetowego na rok 1949, nadesłanego przez Gł. Urz. Pom. Kraju zarządzeniem z dnia 15 stycznia L. dz. O. F. I.-7-49 — stosowane dotychczas przez organa Gł. Urz. Pom. Kraju w dochodach §§ 8 i 15 ulegają następującym zmianom:

1. dotychczasowy § 8 otrzymuje brzmienie: Cz. 21 „Ministerstwo Odbudowy" Dział 6 „Główny Urząd Pomiarów Kraju". Rozdział 2 — § 22 na rachunek Urzędu Wojewódzkiego Poznańskiego — Wydział Pomiarów;

2. dotychczasowy § 15 otrzymuje brzmienie: Cz. 21 „Ministerstwo Odbudowy" „Dział 6" „Główny Urząd Pomiarów Kraju" — Rozdział 2 — § 21 na rachunek Urzędu Wojewódzkiego Poznańskiego — Wydział Pomiarów.

Wpłaty ad 1. dokonywuje się w sposób dotychczas stosowany na poszczególne konta P. K. O. Referatów Pomiarów, a ad 2. w Kasach Urzędów Skarbowych zapomocą „Deklaracji przychodowej" w nowym brzmieniu.

Za Wojewodę: Inż. Korus Feliks, Naczelnik Wydz. Pomiarów.

132

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO z dnia 8 lutego 1949 r., Nr Wet. II 3-i-3/49, dot. bezpłatnego szczepienia świń przeciw różycy.

Do Obyw. Obyw. Starostów Powiatowych,
Prezydentów Miast Wydzielonych.

Stosownie do reskryptu Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 18 stycznia 1949 oraz z dnia 22 stycznia 1949 r., Nr Wet. W. Z. III-2/16/48 — w sprawie bezpłatnych szczepień przeciw różycy świń w zagrodach bezrolnych i małorolnych chłopów — Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości i stosowania, co następuje:

Koszty szczepień ochronnych oraz koszty surowicy dla celów interwencyjnych — bezpłatnych — w zagrodach bezrolnych i małorolnych chłopów będą pokrywane przez Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych — zgodnie z zarządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 10 grudnia 1948 r., Nr W. Z. III-2/16, podanym przy tut. Nr Wet. II. 3-i-16/48 z dnia 20 stycznia 1949 r.

Celem zaopatrzenia się w surowicę dla szczepień ochronnych i interwencyjnych bezpłatnych w wyżej wymienionych zagrodach — należy zgłaszać się do tut. Urzędu Wojewódzkiego, który wyda surowicę przeciwróżycową bezpłatnie lekarzom wet. względnie upoważnionym osobom.

Lekarze wet. po dokonaniu tych szczepień bezpłatnych przedłożą rachunki wraz z protokołami przez tut. Urząd Ministerstwu Rolnictwa i Reform Rolnych.

Lekarze wet., po pokryciu przez Ministerstwo przedstawionych rachunków za dokonane przez nich bezpłatne szczepienie, winni należność za zużytą surowicę wpłacić do Urzędów Skarbowych na wznowienie kredytu Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych w dz. II. § 22, a pokwitowania z wpłat przedłożyć tut. Urzędowi, zachowując sobie odpis pokwitowań.

Za Wojewodę: Dr Krygicz, Naczelnik Wydziału Wet.

133

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO z dnia 5 lutego 1949 r., Nr Pom. A. III-1/127/48, w sprawie instrukcji G. U. P. K. o gospodarce materiałowej (Dz. Urz. G. U. P. K. Nr 5 6/47, poz. 68).

Do wszystkich Starostw Powiatowych.

Celem usunięcia wszystkich wątpliwości, które w okresie pierwszego roku prowadzenia gospodarki materiałowej nasuwały się poszczególnym Referatom Pomiarów Starostw Powiatowych, odnośnie zasad instrukcji o trybie postępowania w gospodarce materiałowej (Dz. Urz. G. U. P. K. 5-6/47 poz. 68), Urząd Wojewódzki wyjaśnia, co następuje:

1) sprzęt intendencki — według § 3 instrukcji dzieli się na: „biurowy i gospodarczy"; a) biurowy — to meble biurowe i sprzęt kancelaryjny, b) gospodarczy — to sprzęt i materiały do utrzymania czystości w pomieszczeniach, remontu i konserwacji sprzętu biurowego i gospodarczego oraz nieruchomości i sprzęt przeciwpożarowy. Kto i jak prowadzi księgi materiałowe sprzętu intendenckiego — wyjaśnia szczegółowo § 6 instrukcji: Referaty Pomiarów powinny być zaopatrywane w ten sprzęt i materiał przez Władze administracji publicznej (Referaty Budż. Gospod. Starostw Powiatowych) i obowiązek prowadzenia ewidencji według zasad ustalonych przez władze administracji publicznej należy do organów tych władz i w kartach magazynowych Referatów Pomiarów figurować nie powinien.

2) materiał kancelaryjny — obowiązują te same zasady co odnośnie sprzętu intendenckiego.

3) księgozbiory — w Referatach Pomiarów Starostw nie powinny figurować w kartach magazynowych, za wyjątkiem tablic wymienionych w tymczasowej nomenklaturze w dziale II C. poz. 46—50. Odnośna instrukcja o sposobie prowadzenia księgozbiorów będzie wydana później przez G. U. P. K. Tymczasem należy prowadzić podręczną ewidencję we własnym zakresie. To samo odnosi się również do wszystkich map, za wyjątkiem map topograficznych 1 : 25,000, których ewidencję reguluje zarządzenie z dnia 1 lutego 1949 roku, Nr Pom. P. IV-1 a/1/pf/49.

Wszystkie poprzednie zarządzenia, wydane w tej materii, tracą równocześnie swą ważność.

4) karty magazynowe — służą do ewidencji materiałów trwałych: sprzętu technicznego i transportowego, oddanych w użytkowanie danemu Referatowi, oraz materiałów jednorazowego użytku, przekazanych przez Urząd Wojewódzki (Wydział Pomiarów), na podstawie kwitów odsyłkowych (faktur). Niezałożenie do tej pory kartotek nie ma żadnego uzasadnienia. Nazwy sprzętów oraz miary jednostkowe zostały ujednolicone wydaną przez G. U. P. K. „Tymczasową nomenklaturą materiałów". Używanie innych nazw i miar jednostkowych nie powinno mieć obecnie miejsca.

5) zmiany w kartach magazynowych — odnośnie materiałów trwałych mogą być czynione tylko na podstawie: faktur, protokołów przyjęcia, wybrakowania i przeklasyfikowania. Na podstawie pism (zarządzeń) zmian w kartach magazynowych czynić nie wolno. Oddany sprzęt na podstawie pism należy uważać jako wypożyczony wzgl. domagać się nadesłania faktury rozchodowej. Odnośnie materiału jednorazowego użytku zmiany czynić można tylko na podstawie faktur i protokołów przeklasyfikowania.

6) protokół przyjęcia — należy sporządzić przy przejmowaniu sprzętów i materiałów podległych ewidencji w kartach magazynowych od innych Władz i Urzędów (Skarbowych, Likwidacyjnych i t. p.), a poza tym w wypadku wymienionych w § 10 instr.

7) protokół wybrakowania — należy sporządzać w myśl § 13 instr. okresowo. W drodze wyjątku, jeżeli Referat posiada zbyt małą ilość sprzętu podlegającego wybrakowaniu, może sprzęt ten za fakturą przekazać Urzędowi Wojewódzkiemu (Wydziałowi Pomiarów) lub odłożyć wybrakowanie do następnego roku. Protokół wybrakowania zatwierdza Prezes G. U. P. K. Przed zatwierdzeniem protokołu wybrakowania wnioski

komisji wybrakowującej nie mogą być zrealizowane. Nie wolno również przed zatwierdzeniem sprzętu odpisywać z kart magazynowych. Jakie wnioski może stawiać komisja wybrakowująca podaje wyraźnie § 13 instrukcji.

8) protokół przeklasyfikowania — zgodnie z § 11 instr., w razie zużycia materiałów kreślarskich lub innych przy drobnych robotach, należy sporządzić jeden sumaryczny protokół w okresach nie dłuższych jednak, jak 1 miesiąc, a tylko przy poważnych robotach — oddzielne protokóły. W protokółach tych, w nagłówku należy podać szczegółowo jakie w tym okresie wykonano roboty (np. szkice wieży), w części I — jakie do wykonanych robót zużytkowano w tym okresie materiały, w części II — jakie z wykonanych robót podlegają zaprzychodowaniu lub jakie podlegają zmianie klasy z „b" do „a" i odwrotnie (wyremontowano statyw, wzgl. złamano tyczkę i t. p.). Wykonane roboty kreślarskie (jak plany, szkice lub druki itp.), zaprzychodowaniu nie podlegają, figurować zatym powinny tylko w nagłówku. Odpisy z kart magazynowych na podstawie protokołów przeklasyfikowania odnośnie materiałów trwałych czynić nie wolno.

9) wykazy zmian stanu — służą do utrzymania w aktualności stanu ksiąg i kartotek w materiale trwałym. Referaty sporządzają te wykazy kwartalnie i nadsyłają je Urzędowi Wojewódzkiemu (Wydziałowi Pomiarów) do 5 stycznia, kwietnia, lipca i października każdego roku za ubiegły kwartał. Wykaz negatywny obowiązuje również.

10) nadwyżki i braki — w razie ujawnienia strat Skarbu Państwa lub nadwyżek należy w każdym poszczególnym wypadku ustalić protokolarnie, co zginęło lub znaleziono (ilościowo i wartościowo) kiedy i w jakich okolicznościach, kto ewent. ponosi winę. Protokół dochodzeń z wnioskiem odnośnie umorzenia sprawy zatwierdza Prezes G. U. P. K. Z materiałami takimi należy postępować jak podaje § 12 instr. ustęp ostatni.

11) Zakupy w Ref. Pom. Starostw — mogą być dokonywane jedynie z zaliczek, udzielonych przez Urząd Wojew. (Wydział Pomiarów) i przed Urzędem Wojew. (Wydziałem Pomiarów) muszą być rozliczone. Materiał tą drogą nabyty, o ile nie jest intendencki, musi być niezależnie od wpisania do kartotek w Referatach wciągnięty do księgi materiałowej w Urzędzie Wojew. (Wydziale Pomiarów), a odnośny dokument zaopatrzony w pozycję wpisu do dziennika dowodów materiałowych oraz pozycję księgi materiałowej Urzędu Wojewódzkiego (Wydziału Pomiarów), a nie Referatu Pomiarów Starostwa.

Powyższe wyjaśnienia Urząd Wojewódzki uważa za dostatecznie wyczerpujące i usuwające wszystkie wątpliwości, które w okresie pierwszego roku prowadzenia gospodarki materiałowej mogły się nasunąć poszczególnym Referatom Pomiarów Starostwa.

Za Wojewodę: Mgr inż. Korus Feliks, Nacz. Wydz. Pomiarów.

134

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO z dnia 4 lutego 1949 r., Nr Pom. A. VI.-4/8/48, w sprawie nadzoru nad wykonywaniem zawodu mierniczego przysięgłego.

Do wszystkich Starostw Powiatowych

Powołując się na art. 9 ustawy o mierniczych przysięgłych z dnia 15 lipca 1925 r. (jednolity tekst ust. (Dz. U. R. P. Nr 46. poz. 454 z r. 1928), w myśl którego mierniczowie przysięgli mają wyłączne prawo na obszarze całego Państwa do wykonywania prac mierniczych, wymienionych w powyższym artykule, o ile wykonanie tych prac nie należy do władz państwowych, Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości wykaz uprawnionych do przeprowadzania prac mierniczych zarejestrowanych wolnopraktykujących mierniczych przysięgłych, posiadających swoje biura na terenie tut. Województwa.

L. p.	Nazwisko i imię	Siedziba biura	Data złożenia przysięgi
1	Grubczak Wojciech	Gniezno — Żwirki i Wigury	8. 11. 1932
2	Arcisz Wincenty	Gorzów — Mickiewicza 24	16. 3. 1936
3	Mielcarek Konrad	Gostyń — Kolejowa 5	1. 5. 1939
4	Nawrocki Stanisław	Kalisz — Pułaskiego 42	6. 10. 1928
5	Pierzchlewski Kazimierz	Kalisz — Kopernika 17	19. 6. 1939
6	Wojtaszewski Tadeusz	Kalisz — Babina 33	10. 4. 1936
7	Obtułowicz Jan	Kępno — Rynek 19	31. 12. 1936
8	Obczasiak Piotr	Kępno — Daszyńskiego 27	6. 9. 1948
9	Nawrotek Antoni	Konin — Targowa 13	27. 5. 1929
10	Wieczorkowski Zygmunt	Konin — Kościuszki 11	7. 1. 1932
11	Szpaderski Stanisław	Koza Wielka, poczta Perzów	9. 1. 1931
12	Inż. Grabski Kazimierz	Krotoszyn — Więźniów Polityczn. 26	30. 6. 1948
13	Załęski Władysław	Mogilno — Sadowa 9	14. 3. 1947
14	Dobrzyński Jerzy	Oborniki — Stefanowicza 30	16. 4. 1938
15	Małaszek Eugeniusz	Pecna — pow. Śrem.	30. 4. 1931
16	Szaniawski Kazimierz	Piła — Piotra Skargi 40	30. 1. 1931
17	Całka Bonifacy	Poznań — Gen. Świerczewskiego 1	26. 6. 1947
18	Klauziński Marceli	Poznań — Pułaskiego 8	21. 5. 1928
19	Kozak Józef	Poznań — Grunwaldzka 43	3. 1. 1924
20	Kuźnicki Mieczysław	Poznań — Wyspiańskiego 11	25. 6. 1931
21	Inż. Michalski Tadeusz	Poznań — Przemysłowa 51	19. 5. 1939
22	Inż. Nowicki Roman	Poznań — Zacisze 4	9. 9. 1925
23	Ryżek Florian	Poznań — Karwowskiego 4	17. 5. 1934
24	Szymkowiak Mieczysław	Poznań — Hetmańska 40	8. 6. 1931
25	Ziółkowski Stefan	Poznań — M. Focha 211a.	12. 9. 1946
26	Urbaniak Stefan	Szamotuły — Rynek 22	23. 11. 1936
27	Milewski Jan	Śrem — Dutkiewicza 1	3. 3. 1939
28	Inż. Marlewski Jan	Wągrowiec — Kościuszki 44	28. 6. 1939
29	Kozak Paweł	Zielona Góra — Jaskółcza 13	1. 4. 1948
30	Majda Józef	Zielona Góra — Stalina 27	18. 6. 1932

Równocześnie tut. Urząd zwraca uwagę na postanowienie zawarte w punkcie 12 pisma okólnego Nr 3/A/46 Gł. Urzędu Pomiarów Kraju z dnia 20 marca 1946 r. o nadzorze nad zawodem mierniczym, dotyczące obowiązku Mierniczych Powiatowych (Kierowników Refer. Pomiarowych) legitymowania osób, wykonujących prace miernicze na obszarze danego powiatu. W wypadku stwierdzenia wykonywania tych prac przez osoby nieuprawnione, winni Mierniczowie Powiatowi (Kierownicy Ref. Pom.) zgłaszać o tym niezwłocznie drogą służbową Urzędowi Wojewódzkiemu Pom., celem pociągnięcia winnych do odpowiedzialności na podstawie art. 19 na wstępie cytowanej ustawy. Przewidziane powyższym okólnikiem upoważnienia do legitymowania osób wykonywujących prace pomiarowe, będą na obecny sezon prac polowych dodatkowo nadesłane.

Wobec możliwości wykonywania prac mierniczych na terenie tut. Województwa przez osoby zarejestrowane w innych województwach, należy w wypadkach wątpliwych co do posiadania przez poszczególnych wykonawców wymaganych uprawnień, zwracać się do Urzędu Wojewódzkiego Wydziału Pomiarów, który powyższe ustali na podstawie otrzymywanych wykazów mierniczych przysięgłych z pozostałych Województw. Zaznacza się, że zarządzonej kontroli prac pomiarowych w terenie nie podlegają urzędnicy, którzy prace takie wykonują z urzędu lecz tylko wolnozawodowcy.

Dowodem posiadania uprawnień są legitymacje zawodowe, wydawane przez Główny Urząd Pomiarów Kraju dla mierniczych przysięgłych, zaś przez Urząd Wojewódzki dla praktykantów na mierniczych przysięgłych.

Za Wojewodę: Mgr Inż. Korus Feliks, Nacz. Wydz. Pom.

135

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO z dnia 12 lutego 1949 r. Nr U II a 1/9-49 w sprawie stosowania przymusu administracyjnego przy przeprowadzaniu reformy rolnej.

Do wszystkich Starostw Powiatowych (Referatów Rolnictwa i Reform Rolnych).

Podaje się treść zarządzenia Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 27. 1. 1949 r. Nr U. R./2. III. o/15 w sprawie stosowania przymusu administracyjnego przy przeprowadzeniu reformy rolnej — do wiadomości i stosowania.

W przypadkach zastosowania przymusu administracyjnego przy przeprowadzeniu reformy rolnej, winny być szczególnie zachowane przepisy art. 1, 8, 14, 16 i 18 rozporządzenia z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu przymusowym w administracji (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 342).

Ujejski: za Naczelnika Wydziału.

*

Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych Nr UR. 2. III. 0/15. Warszawa, dnia 27 stycznia 1949 r.

Zdarzają się przypadki, że nabywca gruntów z reformy rolnej po otrzymaniu orzeczenia Powiatowej i Wojewódzkiej Komisji Ziemskiej oraz dokumentu nadania ziemi nie może objąć w posiadanie nadanego mu gospodarstwa, wobec tego, że dotychczasowy użytkownik nie chce z gospodarstwa ustąpić.

W celu przyspieszenia wprowadzenia w posiadanie wymienionych wyżej nabywców Ministerstwo Rolnictwa i R. R. w porozumieniu z Ministerstwem Administracji Publicznej komunikuje co następuje:

Wprowadzenie w posiadanie nabywców gruntów z reformy rolnej będzie mogło być dokonane w trybie przewidzianym w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. 3. 1928 r. o postępowaniu przymusu w administracji (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 342) w następujących przypadkach:

1) jeżeli użytkownik posiada nieruchomość bez żadnego tytułu względnie zajął ją samowolnie, skutkiem braku należytego nadzoru organów zarządzających,

2) jeżeli użytkownik posiada nieruchomość na podstawie umowy pisemnej lub ustnej i nie opuścił jej po wygaśnięciu tej umowy,

3) jeżeli użytkownik objął nieruchomość za zgodą i zezwoleniem właściwych organów i posiada ją po upływie terminu wypowiedzenia,

4) jeżeli nabywca nie opuścił gospodarstwa w wyznaczonym terminie, chociaż cofnięty został dokument nadania na mocy którego gospodarstwo otrzymał.

Wniosek o przeprowadzenie egzekucji składa kierownik Referatu Rolnictwa i Reform Rolnych po sprawdzeniu, że zachodzą warunki, wymienione w pkt. 1—4 włącznie niniejszego pisma.

Dyrektor Departamentu: Mgr Lucjusz Domański.

136

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIAT. MIĘDZYCHODZKIEGO z dnia 23 stycznia 1949 r. o zwalczaniu pomoru świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem wygaśnięcia pomoru świń w gromadach Gorzyń i Wielowieś gm. Międzychód i w gromadzie Chorzępowo gm. Sieraków, oraz wobec stwierdzenia pomoru świń w Mnichach gm. Łowy, na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozp. Prez. R. P. z dnia 22. 8. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673 przepisów §§ 349—355 i następnych rozp. Min. Rolnictwa z dnia 9. 1. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1 pkt. 12—16 rozp. Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20. 6. 36, (Dz. U. R. P Nr 50, poz. 360) podaję zmianę mojego zarządzenia z dnia 5 sierpnia 1948 r. L. dz. Wet 10/85/48 i zarządzam co następuje:

§ 1. Zagrodę zapowietrzoną pomorem świń stanowią następujące zagrody: Ob. Ob. Milkowskiego Stanisława, Kasprzaka Walentego i Klisia Jakuba w Mnichach. W zagrodach zapowietrzonych obowiązują zarządzenia ochronne wydane na miejscu.

§ 2. Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń, do którego włączam gromadę Mnichy.

§ 3. Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do którego włączam gromadę Tuczępy.

p. o. Starosta Powiatowy: Sznajder

137

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO PILSKIEGO z dnia 22 stycznia 1949 r. w sprawie zwalczania pomoru świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem pomoru świń w Zespole P. N. Z. Kuźnica w Kuźnicy Czarnkowskiej, gm. Kuźnica Czarnkowska oraz zagrodzie ob. Wrzyszcza Romana w Kuźnicy Żelichowskiej, gm. Kuźnica Żel. na zasadzie postanowienia art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 8. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), przepisów §§ 349—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 9. 1. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1 punkt 12—16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Ref. Roln. Nr 16/22 z dnia 16. 4. 1945 r., z dnia 25. 3. 1947 r. oraz Urzędu Wojewódzkiego z dnia 21. 9. 1947 r. Nr Wet. Ch. I/f/91/47 zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona:

§ 1. Zagrody zapowietrzone pomorem świń stanowią majątek Zespołu Kuźnica Mała i Kuźnica Duża w Kuźnicy Czarnkowskiej oraz zagroda ob. Wrzyszcza Romana w Kuźnicy Żelichowskiej. W zagrodach tych obowiązują zarządzenia ochronne wydane na miejscu przez powiatowego lekarza weterynaryjnego. U wejścia jak i u wyjścia do zapowietrzonej zagrody należy umieścić tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń".

II. Okręg zapowietrzony:

§ 2. Ustanawiam okręgi zapowietrzone pomorem świń, do których włączam wieś Kuźnica Czarnkowska oraz wieś Kuźnica Żelichowska.

§ 3. Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach okręgu zapowietrzonego wzbroniony jest osobom postronnym, za wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4 Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrod. okręgu zapowietrzonego na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru świń podlegają należytemu oczyszczeniu i codziennemu odkażaniu 2% roztworem sody żrącej. Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń dla świń zagrody okręgu zapowietrzonego winny oczyścić i odkazić ubranie, obuwie i ręce. W tym celu u wyjścia z chlewni lub pomieszczenia świń, zagrody okręgu zapowietrzonego winny być przygotowane: woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające (np. 4—5% roztwór wody krezoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych, 2% roztwór sody żrącej).

§ 5. Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie zgodnie z obowiązującymi przepisami o nieszkodliwym usunięciu zwłok zwierzęcych właściwą władzę gminną, o padnięciu takich świń. Zarząd Gminny, który natychmiast doniesie o otrzymanym zgłoszeniu do Starostwa Powiatowego powiadomi jednocześnie właściwą przetwórnię zwłok zwierzęcych, celem odbioru takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetwórni padlin aż do chwili przybycia pow. lekarza wet. dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby, oraz przyczyny śmierci.

§ 6. Ubój świń na obszarze okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odnośnej zagrodzie, w innym miejscu okręgu zapowietrzonego ubój może się odbywać tylko za specjalnym moim zezwoleniem, przy zachowaniu środków ostrożności, wskazanych przez pow. lekarza wet. przy czym zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez powiat. lekarza weter. Unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego winno się odbywać w obecności lekarza weterynaryjnego. Jeżeli w miejscu uboju nie można przeprowadzić zabiegów, mających na celu unieszkodliwianie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso zgodnie z przepisami § 50 rozporządzenia Ministra Rol. z dnia 29. 1. 1928 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305) należy zniszczyć.

§ 7. W okręgu zapowietrzonym zakazuję: handlu domokrążnego świniami, pędzenia świń, puszczania ich samopas i na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach.

§ 8 We wszystkich zagrodach okr. zapowietrzonego należy psy trzymać na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta jak koty, króliki, drób, gołębie itp. w zamknięciu. Wprowadzanie tych zwierząt (wywiezienie, wyniesienie) poza obręb okręgu zapowietrzonego wymaga mego uprzedniego zezwolenia.

§ 9. Wywożenie świń z zagród okr. zapowietrzonego jest zakazane. Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego jak również przewożenie świń przez obszar tegoż okręgu może odbywać się tylko po uprzednim moim zezwoleniem i to celem natychmiastowego uboju.

§ 10. Wprowadzenie świń do okręgu zapowietrzonego jak również wypędzanie świń na wspólne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą przeciwróżycową uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony:

§ 11. Ustanawiam okręgi zagrożone pomorem świń, do których włączam następujące gromady: Radosiew, Chyżany, Osiedle Runowa, przylegające do Kuźnicy Czarnkowskiej oraz gminę Kuźnica Żelichowska.

§ 12. W okręgu zagrożonym zakazuję:

1. Odbywania targów, przetargów i pokazów świń, z wyjatkiem przetargów na świnie znajdujące się przynajmniej od 3 miesięcy w tej zagrodzie.

2. Handlu domokrążnego świniami.
3. Pędzenia świń pieszo, puszczania ich samopas jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach.

§ 13. Przy drogach na granicy okręgu zagrożonego nakazuję umieszczenia tablic z wyraźnym napisem: „Pomór świń".

§ 14. Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagożonym:

1. używania knurów do pokrywania cudzych świń,
2. wyprowadzania świń z okręgu zagrożonego i przeprowadzania ich przez ten okręg, jak również wprowadzania świń do tego okręgu,
3. pędzenia świń na wspólne pastwiska,
4. szczepienia świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15. Wywóz świń handlowych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonany tylko za moim zezwoleniem pod warunkiem, że zwierzęta na 24 godz. przed wywozem zostaną zbadane i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9. Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji przez przeciąg 4 tygodni, po upływie których zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza wet. i uznane za niepodejrzane.

§ 16. Przekroczenia postanowień niniejszego zarządzenia karane będą na zasadzie art. 98 wyżej wspomnianego rozporządzenia Prezydenta R. P. w trybie administracyjnym przy zastosowaniu dekretu z dnia 27. 4. 1948 r. o podwyższeniu grzywien, kar pieniężnych, kar porządkowych oraz nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 161) karą aresztu do jednego miesiąca i grzywny do 50.000 zł albo jedną z tych kar.

Starosta Powiatowy: M. Mianowski.

138

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIAT. ZIELONOGÓRSKIEGO z dnia 21 stycznia 1949 r. w sprawie zwalczania pomoru świń.

W związku z ponownym urzędowym stwierdzeniem pomoru świń na terenie tut. powiatu, w zagrodach ob. ob. Ziaji Antoniego, Rypsonia Jana i Makowskiej Heleny w Suchej, gm. Racula, na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 sierpnia 1947 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), przepisów §§ 349—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1 pkt. 12—16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360), jak również zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych Nr W. XI-6/62, z dnia 16 kwietnia 1945 r., z dnia 25 marca 1947 r. oraz Urzędu Wojewódzkiego Poznańskiego z dnia 21 września 1947 r. Nr Wet. Ch. I/1-f-91/47, — zarządzam, co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1. Zagrody zapowietrzone pomorem świń stanowią zagrody ob. ob. Ziaji Antoniego, Rypsonia Jana i Makowskiej Heleny, w Suchej, gm. Racula.

W zagrodach tych obowiązują zarządzenia ochronne, wydane na miejscu przez powiatowego lekarza weterynarii.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2. Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń, do którego włączam wszystkie zagrody gromady Sucha.

III. Okręg zagrożony.

§ 3. Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do którego włączam następujące miejscowości: Zatonie, Ługi, Droszków, Kiełpin i Raculę.

Dalsze zarządzenia moje ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 1, poz. 21 z 1949 r. wydane w sprawie zwalczania pomoru świń, pozostają bez zmian.

Starosta Powiatowy: w z. Szydłowski, Wicestarosta.

139

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIAT. SKWIERZYŃSKIEGO z dnia 29 stycznia 1949 r. dot. uchylenia zarządzeń w sprawie pomorn świń.

Wobec wygaśnięcia pomoru świń w maj. Gorzycko P. N. Z. Zespół Wierzbno znoszę moje zarządzenie z dnia 17 listopada 1948 ogłoszone w Pozn. Dzienniku Wojew. z dnia 4 grudnia 1948 Nr 43, poz. 830.

Starosta Powiatowy: Czernmanowicz.

140

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIAT. PILSKIEGO z dnia 28 stycznia 1949 r. w sprawie zwalczania pomorn świn.

Wobec wygaśnięcia pomoru świn w Pomocniczym Gospodarstwie Milicji Obywatelskiej w Trzciance, uchylam moje zarządzenie z dnia 29. 10. 48 r. ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 20. 11. 48 r. Nr 41, poz. 774 w sprawie zwalczania tej choroby.

Starosta Powiatowy: M. Mianowski.

141

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO ŻNIŃSKIEGO z dnia 19 stycznia 1949 r. w sprawie uchylenia zarządzeń ochronnych zwalczania zgnilca złośliwego (amerykańskiego n pszczół).

Z powodu wygaśnięcia zgnilca złośliwego (amerykańskiego) u pszczół w zagrodzie ob. K. Wiśniewskiego zam. w Janowcu Wlkp., przy ul. św. Wawrzyńca 9, tut. powiatu, uchylam niniejszym moje zarządzenie z dnia 25 września 1948 r. ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 23. 10. 48 r. Nr 37, poz. 664, str. 939, wydane w związku ze zwalczaniem tej zarazy.

Starosta: Nowicki, Wicestarosta.

142

OGŁOSZENIE II. STAROSTY POWIAT. LESZCZYŃSKIEGO z dnia 14 stycznia 1949 r. w sprawie doręczenia upomnień do wpłacenia grzywny.

Na zasadzie art. 24 ust. 3 rozp. Prez. R. P. z dnia 22 marca 1928 r. o post. administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341) zawiadamiam, że w Starostwie Powiatowym Leszczyńskim pok. 10 jest do odebrania upomnienie do wpłacenia grzywny dla następujących osób, których obecne miejsce pobytu nie jest znane:

1. Nowicki Antoni z Sulejewa, gm. Lipno — upomnienie z dn. 28. 12. 48 r., Nr Rej. K. 754/47.
2. Pytuło Zdzisław z Lipna — upomnienie z dnia 28. 12 48 roku, Nr rej. K. 726/47.
3. Janiszewski Roman z Kościana, ul. Rynek Nr 19 — wezwanie z dnia 30. 12. 48 r., Nr rej. K. 570/48.
4. Kucharczyk Maria z Lasotek, gm. Rydzyna — upomnienie z dnia 30. 12. 48 r., Nr rej. K. 383/47.
5. Maćkowska Pelagia z Mórkowa 29, gm. Lipno — upomnienie z dnia 30. 12. 48 r., Nr rej. K. 717/47.
6. Bartmann Jan z Oporowa-Kałowa, gm. Krzemieniewo — upomnienie z dnia 30. 12. 48 r., Nr rej. 385/47.
7. Szubert Ignacy ze Zbarzewa, gm. Włoszakowice — upomnienie z dnia 18. 12. 48 r., Nr rej. K. 1324/47
8. Winiarska Helena z Wilkowic 46, gm. Lipno — upomnienie z dnia 30. 12. 48 r., Nr rej. K. 683/47.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu drugiego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy: Bunikiewicz.

143

OGŁOSZENIE II. PREZYDENTA ST. M. POZNANIA z dnia 11 stycznia 1949 r. w sprawie wezwania do odebrania nakazu karnego wzgl. upomnień do nakazu karnego.

Na zasadzie art. 24 ust. 3 rozp. Prez. R. P. z dnia 22 marca 1928 r. o post. administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341) zawiadamiam, że w Zarządzie Miejskim w Poznaniu, ul. Czerwonej Armii 8 „Nowy Ratusz", pokój 106, jest do odebrania nakaz karny wzgl. upomnienie do nakazu karnego dla następujących osób, których obecne miejsce pobytu jest nieznane:

1. Dalmierkiewicz Nikodem, zamieszkały ostatnio w Poznaniu, ul. Skarbowa Nr 18 — nakaz karny z dnia 6. 12. 48 r., Nr 5836.
2. Lutek Edmund, zam. ostatnio w Poznaniu, ul. Małeckiego Nr 20, m. 7 — upomnienie do zapłaty nakazu karnego z dnia 29. 10 48 r., Nr II-K 3992/47.
3. Miernikiewicz Sylwester, zam. ostatnio w Poznaniu, ul. Gołębia 6, m. 3 — upomnienie do zapłaty nakazu karnego z dn. 25. 10. 48 r., Nr II-K. 3890/47.
4. Bąk Tadeusz, ur. 1. 10. 1928 r., zam. ostatnio w Poznaniu, ul. Długa 9, m. 2 — upomnienie do zapłacenia nakazu karnego z dnia 18. 2. 48 r., Nr II-K. 3327/47.
5. Błażejewska Urszula, ur. 28. 4. 1926 r., zam. ostatnio w Poznaniu, ul. Golęcińska 16 — upomnienie do zapłacenia nakazu karnego z dnia 18. 10. 48 r., Nr II K. 3507/47.
6. Borowicz Władysław, 35 lat, zam. ostatnio w Poznaniu, ul. Różana 22, m. 2 — upomnienie do zapłaty nakazu karnego z dnia 18. 3. 48 r., Nr II-K. 3279/47.
7. Kwiek Wielmosz, urodz. 10. 4. 1906 r., zam. ostatnio w Poznaniu, ul. Strumykowa 18 — upomnienie do zapłaty nakazu karnego z dnia 23. 8. 48 r., Nr II-K. 2193/47.
8. Małecka Pelagia, urodz. 11. 7. 1925 r., zam. ostatnio w Poznaniu, ul. Grudzieniec 46, m. 16 — upomnienie do zapłaty nakazu karnego z dnia 1. 12. 48 r., Nr II-K. 1976/47.
9. Figaj Stanisław, urodz. 18. 10. 1927 r., zam. ostatnio Orla, pow. Krotoszyn — wezwanie na rozprawę karno-admin. z dn. 23. 6. 47 r., Nr II--K. 2807-2814/47.
10. Mańczak Antoni, urodz. 15. 4. 1912 r., zam. ostatnio w Poznaniu, ul. Grudzieniec 8 — nakaz karny z dnia 7. 8. 48 r., Nr II-K. 3421/47.
11. Drzewiecki Czesław, urodz. 16. 7. 1926 r., zam. ostatnio w Poznaniu-Krzyżowniki, Dz. Miejskie — nakaz karny z dnia 7. 8. 48 r., Nr II-K. 4113/47.

12. Majchrzak Tadeusz, ur. 15. 10. 1917 r., zam. ostatnio w Poznaniu, ul. Kórnicka 79 — nakaz karny z dnia 7. 8. 1948 r., Nr II-K. 4236/47.

13. Skowrotko Grzegorz, urodz. 13. 11. 1917 r., zam. ostatnio w Poznaniu, ul. Czartoria 1, m. 18 — nakaz karny z dnia 6. 12. 48 r., Nr II-K. 5915/47.

14. Garbarcarz Stefan, urodz. 1. 6. 1923 r., zam. ostatnio w Linostrowicach Małych, pow. Wrocław — nakaz karny z dn. 16. 10. 47 r., Nr II-K. 5367/47.

15. Malinowski Jerzy, urodz. 20. 12. 1926 r., zam. ostatnio w Drużynie, pow. Śrem, gm. Mosina — nakaz karny z dnia 8. 11. 48 r., Nr II-K. 5561/47.

16. Cykowiak Ryszard, urodz. 27. 3. 1928 r., zam. ostatnio w Poznaniu, ul. Grottgera 2, m. 1 — nakaz karny z dnia 27. 5. 1948 r., Nr II-K. 2634/47.

17. Jesse Piotr, urodz. 12. 6. 1917 r., zam. ostatnio w Cerekwicy, pow. Poznań — nakaz karny z dn. 16. 10. 48 r., Nr 5356/47.

18. Kędziora Władysław, urodz. 7. 4. 1910 r., zam. ostatnio w Wałbrzychu, ul. 1 Maja 20b, m. 1 — nakaz karny z dnia 16. 12. 48 r., Nr II-K. 5492/47.

19. Głuszyński Bernard, urodz. 5. 5. 1904 r., zam. ostatnio w Poznaniu, ul. Rzepeckiego 64, m. 3 — upomnienie do zapłaty nakazu karnego z dnia 9. 6. 48 r., Nr II-K. 3531/47.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu drugiego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Za Prezydenta Miasta: Mgr Ratajski, Naczelnik Wydziału.

144
OGŁOSZENIE ODLEWNI ŻELIWA CIĄGLIWEGO W DRAWSKIM MŁYNIE

z dnia 7 lutego 1949 r. dot. sporządzenia protokołu odbiorczo-zdawczego przedsiębiorstwa przejętego na własność Państwa.

Na podstawie § 73 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 62) oraz zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 5 października 1948 r., Nr PR I/145/48, ogłasza się, że dnia 15 marca 1949 r. o godz. 10 w lokalu biurowym Dyrekcji Odlewni Żeliwa Ciągliwego w Drawskim Młynie pow. Czarnków, woj. pozn. zostanie sporządzony protokoł zdawczo-odbiorczy następującego przedsiębiorstwa przejętego na własność Państwa: **„Drawska Lejarnia Żelaza i Fabryka Maszyn — Inżynier Lndwik Kembliński Nast. i Ska" z siedzibą w Drawskim Młynie, woj. pozn.**

Wzywa się właścicieli powyższego przedsiębiorstwa a to:

1) mgr Anielę Kemblińską, zam. w Drawskim Młynie,

2) Helenę Piotrowską, zam. w Poznaniu, ul. Dąbrowskiego 76 m. 14 oraz

3) adwokata Kazimierza Czapskiego, zam. w Łodzi, ul. Żymierskiego 28 oraz właścicieli składników majątkowych, znajdujących się w powyższym przedsiębiorstwie do stawienia się w czasie i miejscu wyznaczonym do sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego.

Niestawiennictwo nie wstrzymuje sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego.

Odlewnia Żeliwa Ciągliwego Drawski Młyn Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione.

145
KOMUNIKAT ZARZĄDU GMINNEGO W RAWICZU

z dnia 7 lutego 1949 r. dot. skasowania ścieżki.

Na podstawie 57 ustawy z dnia 1 sierpnia 1883 r. o kompetencji władz (zbiór ustaw pr. str. 237) podaje do publicznej wiadomości, że przez własność Skarbu Państwa gruntów położonych od wylotu ul. Poprzecznej w mieście Rawiczu do drogi w Sierakowie oraz szosy Sarnowskiej — zachodzi potrzeba skasowania ścieżki prowadzącej przez parcele promady Sierakowa, Nr Nr 399, 400, 401 ze względu na budowanie na obszarze wymienionym Szpitala Powiatowego.

Uzasadnione sprzeciwy w tej sprawie należy wnieść w przeciągu 4 tygodni od dnia ogłoszenia niniejszego w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim do Zarządu Gminnego w Rawiczu.

W razie nie wpłynięcia sprzeciwów w oznaczonym terminie nastąpi wydanie prawomocnego orzeczenia po myśli wspomnianego podania.

Wójt: Luty Bronisław.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

OGŁOSZENIE WYDZIAŁU POWIATOWEGO W KĘPNIE

z dnia 9 lutego 1949 r. dot. statutu o podatku od spożycia w zakładach gastronomicznych.

Powiatowa Rada Narodowa w Kępnie na podstawie art. 39 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 40 z 1947 r. poz. 198) uchwałą Nr S. Pod. 1/40/48 powziętą na posiedzeniu w dniu 26. 11. 1948 r. a zatwierdzoną przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu wprowadza na rzecz Kępińskiego Powiatowego Związku Samorządowego podatek od spożycia w zakładach gastronomicznych.

§ 1. 1. Podatkowi podlegają prywatno-prawne zawodowe i odpłatne świadczenia, polegające na sprzedaży do spożycia w lokalach zakładów gastronomicznych potraw i napojów, nie wyłączając artykułów, objętych monopolami państwowymi, wykonywane na obszarze gmin wiejskich powiatu kępińskiego.

2. Przez „zakłady gastronomiczne" rozumie się wszelkie przedsiębiorstwa przemysłu gastronomicznego, jak restauracje, bary, bufety, paszteciarnie, kawiarnie, cukiernie, winiarnie, piwiarnie, pokoje do śniadań, pokoje gościnne, stołówki, jadłodajnie, w szczególności zaś przedsiębiorstwa wymagające uzyskania koncesji na ich prowadzenie na podstawie przepisów dekretu z dnia 30 listopada 1945 r. o koncesjonowaniu przedsiębiorstw przemysłu gastronomicznego (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 322).

§ 2. Wolne od podatku są świadczenia, wymienione w § 1 ust. 1 niniejszego statutu zwolnione od podatku obrotowego, pobierane na rzecz Skarbu Państwa.

§ 3 1. Obowiązek podatk. ciąży na osobach fizycznych, prawnych oraz spadkach nie objętych wykonywujących świadczenia, objęte § 1 ust. 1.

2. Jeżeli świadczenia są wykonywane przez spółki jawne, komandytowe, oraz spółki, nie będące spółkami handlowymi — obowiązek podatkowy ciąży na tych spółkach.

3. Na przedsiębiorstwach państwowych i samorządowych oraz na przedsiębiorstwach pozostających pod zarządem państwowym lub samorządowym ciąży obowiązek podatkowy niezależnie od tego, czy mają odrębną osobowość prawną.

§ 4. 1. Obowiązek podatkowy powstaje z chwilą rozpoczęcia wykonywania świadczeń, podlegających podatkowi (§ 1, ust. 1).

2. Obowiązek podatkowy kończy się z upływem roku podatkowego, w ciągu którego zaprzestano wykonywania świadczeń, podlegających podatkowi.

§ 5 1. Podstawę opodatkow. stanowi obrót osiągnięty z tytułu świadczeń wymienionych w § 1, ust 1, a ustalony przez władze skarbowe dla celów wymiaru podatku obrotowego, pobieranego na podstawie każdocześnie obowiązujących w tym względzie przepisów.

2. Wszelkie decyzje, ustalające lub zmieniające rozmiar zobowiązania podatkowego w podatku obrotowym (ust. 1), powodują odpowiednie ustalenia bądź zmiany w ustaleniach rozmiaru zobowiązań podatkowych w podatku pobieranym na podstawie niniejszego statutu.

3. Zakłady gastronomiczne nie mogą doliczać podatku, pobieranego na podstawie niniejszego statutu, do opłaty (rachunku) pobieranej za świadczenia będące przedmiotem podatku (§ 1, ust. 1), lecz obowiązane są podatek ten wkalkulować w odpłatę (cenę) na te świadczenia.

§ 6. Podatek wynosi 10% podstawy opodatkowania.

§ 7. 1. Podatnicy podatku od spożycia w zakładach gastronomicznych obowiązani są do wpłacenia w ciągu roku podatkowego zaliczek miesięcznych na podatek.

2. Za podstawę do ustalenia wysokości zaliczki służy obrót, osiągnięty w miesiącu ubiegłym.

3. Zaliczkę oblicza się w wysokości podatku, przypadającego od ustalonego w myśl ust. 2 obrotu.

4. Podatnicy obowiązani są obliczać obrót za każdy miesiąc i wpłacać zaliczki miesięczne bez wezwania władzy podatkowej w terminie do dnia 15 następnego miesiąca, składając równocześnie właściwej władzy podatkowej deklarację według ustalonego wzoru.

5. Różnica pomiędzy ustaloną przez władzę wymiarową za rok podatkowy kwotą podatku a kwotą należnych zaliczek płatna jest w ciągu miesiąca od dnia doręczenia decyzji.

§ 8. Podatek pobierany na podstawie niniejszego statutu, jest podatkiem rzeczowym w rozumieniu art. 5 dekretu z dn. 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173).

§ 9. Wykonanie niniejszego statutu porucza się Wydziałowi Powiatowemu w Kępnie.

§ 10. Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

*

Kępno, dnia 26 listopada 1948 r.

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Kępnie: Przewodniczący: Grochola. Członkowie: Paczosa, Kulesza, Glapiński.

*

Powyższy statut podaje się do publicznej wiadomości.

Starosta Powiatowy: Kosztowny, Przew. Wydz. Pow.

OGŁOSZENIE WYDZIAŁU POWIATOWEGO W KĘPNIE

z dnia 9 lutego 1949 r. dot. statutu o podatku od prawa polowania.

Powiatowa Rada Narodowa w Kępnie na podstawie art. 35 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 40 z 1947 r., poz. 198) uchwałą Nr S. Pod. 1/42/48 **powziętą na posiedzeniu w dniu 26 listopada 1948 r. a zatwier-**

dzoną przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu, wprowadza na rzecz Powiatowego Związku Samorządowego w Kępnie podatek od prawa polowania.

§ 1. Podatkowi podlega prawo polowania na gruntach dla tych celów dzierżawionych, a położonych na obszarze gmin wiejskich powiatu kępińskiego.

§ 2. Obowiązek podatkowy ciąży na osobach fizycznych i prawnych uprawnionych do polowania.

§ 3. 1. Obowiązek podatkowy rozpoczyna się z pierwszym dniem tego roku, w którym uzyskano uprawnienie do polowania.

2. Obowiązek podatkowy kończy się z ostatnim dniem tego roku, w którym ustało uprawnienie do polowania.

§ 4. 1. Podatek wynosi rocznie 3,— zł od 1 ha obwodu łowieckiego.

2. Podatek pobiera się w połowie stawki, przewidzianej w ust. 1 jeżeli obowiązek podatkowy powstał po dniu 30 czerwca.

§ 5. Podatek płatny jest z góry bez wezwania władzy podatkowej w miesiącu styczniu każdego roku lub w ciągu miesiąca od dnia uzyskania uprawnienia do polowania.

§ 6. Podatek pobierany na podstawie niniejszego statutu, jest podatkiem osobistym w rozumieniu art. 5 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173).

§ 7. Wykonanie niniejszego statutu porucza się Wydziałowi Powiatowemu w Kępnie.

§ 8. Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

*

Kępno, dnia 26 listopada 1948 r.

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Kępnie:
Przewodniczący: Grochola. Członkowie: Paczosa, Kulesza, Glapiński.

*

Powyższy statut podaje się do publicznej wiadomości.
Starosta Powiatowy: Kosztowny, Przew. Wydz. Pow.

OGŁOSZENIE WYDZIAŁU POWIATOWEGO W KĘPNIE
z dnia 9 lutego 1949 r. dot. statutu podatku od psów.

Powiatowa Rada Narodowa w Kępnie na podstawie art. 35 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 40 z 1947 r., poz. 198) uchwałą Nr S. Pod. 1/41/48 powziętą na posiedzeniu w dniu 26 listopada 1948 r. a zatwierdzoną przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu, wprowadza na rzecz Powiatowego Związku Samorządowego w Kępnie podatek od psów.

§ 1. Podatkowi podlegają psy utrzymywane na obszarze gmin wiejskich powiatu kępińskiego.

§ 2. Od podatku są zwolnione:

1. szczenięta do 8 tygodni,
2. psy, będące w posiadaniu: a) osób korzystających w myśl prawa międzynarodowego z prawa zakrajowości, b) konsulów i urzędników konsularnych nie będących obywatelami Rzeczypospolitej,
3. psy, będące przedmiotem handlu przedsiębiorstwa trudniącego się zawodowo sprzedażą psów,
4. psy, będące pomocą dla kalek (niewidomych, głuchoniemych, niedołężnych itp.) po jednym na każdą osobę,
5. psy, utrzymywane przez zakłady naukowe i doświadczalne wyłącznie w celach naukowych lub doświadczalnych,
6. psy, utrzymywane przez władze wojskowe i władze bezpieczeństwa publicznego,
7. psy śledcze i ochronne, stanowiące własność poszczególnych funkcjonariuszów władz bezpieczeństwa publicznego, o ile za śledcze lub ochronne uznane zostały przez właściwe władze bezpieczeństwa publicznego,
8. psy, utrzymywane do pilnowania mienia, będącego w posiadaniu związków samorządu terytorialnego oraz mienia ich instytucji, zakładów i przedsiębiorstw,
9. psy łańcuchowe, utrzymywane do pilnowania gospodarstwa rolnego, po jednym na każde gospodarstwo,
10. psy, będące w posiadaniu dozorców nocnych, po jednym na każdego dozorcę,
11. psy, będące w posiadaniu osób czasowo przebywających na obszarze gmin wiejskich powiatu kępińskiego nie dłużej jednak, niż przez miesiąc od dnia przybycia, lub też przebywających dłużej niż miesiąc, jeżeli podatek od psów pobierany jest przez ten związek samorządowy na terenie którego osoby te stale mieszkają.

§ 3. Obowiązek podatkowy ciąży na właścicielach, bądź posiadaczach psów podlegających podatkowi.

§ 4. 1. Obowiązek podatkowy rozpoczyna się z pierwszym dniem tego roku kalendarzowego, w którym osoba zobowiązana weszła w posiadanie psa.

2. Obowiązek podatkowy kończy się z upływem tego roku, w którym osoba zobowiązana pozbyła się psa.

§ 5. 1. Podatek wynosi rocznie:

a) od pierwszego psa	1.000,— zł
b) od drugiego psa	2.000,— zł
c) od każdego dalszego psa	5.000,— zł
d) od każdego rasowego psa myśliwskiego . .	500,— zł

pod warunkiem przedstawienia zaświadczenia Sekcji Kynologicznej Polskiego Związku Łowieckiego.

2. Podatek pobiera się w połowie stawek przewidzianych w ustępie poprzedzającym, jeżeli osoba zobowiązana weszła w posiadanie psa po dniu 30 czerwca.

§ 6. Podatek płatny jest z góry bez wezwania władzy podatkowej w miesiącu styczniu każdego roku lub w ciągu miesiąca od dnia wejścia w posiadanie psa.

§ 7. Podatek, pobierany na podstawie niniejszego statutu, jest podatkiem osobistym w rozumieniu art. 5 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173).

§ 8. 1. Posiadacze nieruchomości obowiązani są corocznie w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku składać Wydziałowi Powiatowemu w Kępnie, za pośrednictwem właściwego Zarządu Gminnego na przepisanym wzorze według stanu z dnia 1 stycznia, wykazy osób zamieszkałych w danej miejscowości, posiadających psy, z podaniem ilości psów.

2. Posiadacze nieruchomości obowiązani są zawiadamiać właściwy Wydział Powiatowy o wszystkich zmianach zaszłych w złożonych przez nich wykazach, o których mowa w ust. 1 — najdalej w ciągu miesiąca po zaszłej zmianie.

§ 9. Wykonanie niniejszego statutu porucza się Wydziałowi Powiatowemu w Kępnie.

§ 10. Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

*

Kępno, dnia 26 listopada 1948 r.

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Kępnie:
Przewodniczący: Grochola. Członkowie: Paczosa, Kulesza, Glapiński.

*

Powyższy statut podaje się do publicznej wiadomości.
Starosta Powiatowy: Kosztowny, Przew. Wydz. Pow.

OGŁOSZENIE WYDZIAŁU POWIAT. W WOLSZTYNIE
z dnia 9 lutego 1949 r. dot. statutu o podatku od spożycia w zakładach gastronomicznych.

Powiatowa Rada Narodowa w Wolsztynie na podstawie art. 39 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 40, poz. 198) uchwałą Nr 9 powziętą na posiedzeniu w dniu 31. 8. 1948 r. a zatwierdzoną przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu wprowadza na rzecz Babimojskiego Powiatowego Związku Samorzadowego podatek od spożycia w zakładach gastronomicznych.

§ 1. 1. Podatkowi podlegają prywatno-prawne zawodowe i odpłatne świadczenia, polegające na sprzedaży do spożycia w lokalach zakładów gastronomicznych potraw i napojów, nie wyłączając artykułów, objętych monopolami państwowymi, wykonywane na obszarze gmin wiejskich powiatu babimojskiego.

2. Przez „zakłady gastronomiczne" rozumie się wszelkie przedsiębiorstwa przemysłu gastronomicznego, jak restauracje, bary, bufety, paszteciarnie, kawiarnie, cukiernie, winiarnie, piwiarnie, pokoje do śniadań, pokoje gościnne, stołówki, jadłodajnie, w szczególności zaś przedsiębiorstwa wymagające uzyskania koncesji na ich prowadzenie na podstawie przepisów dekretu z dnia 30 listopada 1945 r. o koncesjonowaniu przedsiębiorstw przemysłu gastronomicznego (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 322).

§ 2. Wolne od podatku są świadczenia, wymienione w § ust. 1 niniejszego statutu zwolnione od podatku obrotowego, pobieranego na rzecz Skarbu Państwa.

§ 3. 1. Obowiązek podatkowy ciąży na osobach fizycznych, prawnych oraz spadkach nie objętych, wykonywujących świadczenia, objęte § 1, ust. 1.

2. Jeżeli świadczenia są wykonywane przez spółki jawne, komandytowe, oraz spółki, nie będące spółkami handlowymi, obowiązek podatkowy ciąży na tych spółkach.

3. Na przedsiębiorstwach państwowych i samorzadowych oraz na przedsiębiorstwach pozostających pod zarządem państwowym lub samorzadowym ciąży obowiązek podatkowy niezależnie od tego czy mają odrębną osobowość prawną.

§ 4. 1. Obowiązek podatkowy powstaje z chwilą rozpoczęcia wykonywania świadczeń, podlegających podatkowi (§ 1 ust. 1).

2. Obowiązek podatkowy kończy się z upływem roku podatkowego, w ciągu którego zaprzestano wykonywania świadczeń, podlegających podatkowi.

§ 5. 1. Podstawę opodatkowania stanowi obrót osiągnięty z tytułu świadczeń wymienionych w § 1, ust. 1, a ustalony przez władze skarbowe dla celów wymiaru podatku obrotowego, pobieranego na podstawie każdocześnie obowiązujących w tym względzie przepisów.

2. Wszelkie decyzje, ustalające lub zmieniające rozmiar zobowiązania podatkowego w podatku obrotowym (ust. 1), powodują odpowiednie ustalenia bądź zmiany w ustaleniach rozmiaru

zobowiązań podatkowych w podatku pobieranym na podstawie niniejszego statutu.

3. Zakłady gastronomiczne nie mogą doliczać podatku, pobieranego na podstawie niniejszego statutu, do opłaty (rachunku) pobieranej za świadczenia będące przedmiotem podatku (§ 1, ust. 1), lecz obowiązane są podatek ten wkalkulować w opłatę (cenę) za te świadczenia.

§ 6. Podatek wynosi 10% podstawy opodatkowania.

§ 7. 1. Podatnicy podatku od spożycia w zakładach gastronomicznych obowiązani są do wpłacania w ciągu roku podatkowego zaliczek miesięcznych na podatek.

2. Za podstawę do ustalenia wysokości zaliczki służy obrót, osiągnięty w miesiącu ubiegłym.

3. Zaliczkę oblicza się w wysokości podatku przypadającego od ustalonego w myśl ust. 2 obrotu.

4. Podatnicy obowiązani są obliczać obrót za każdy miesiąc i wpłacać zaliczki miesięczne bez wezwania władzy podatkowej w terminie do dnia 15 następnego miesiąca, składając równocześnie właściwej władzy podatkowej deklarację według ustalonego wzoru.

5. Różnica pomiędzy ustaloną przez władzę wymiarową za rok podatkowy kwotą a kwotą należnych zaliczek płatna jest w ciągu miesiąca od dnia doręczenia decyzji.

§ 8. Podatek, pobierany na podstawie niniejszego statutu, jest podatkiem rzeczowym w rozumieniu art. 5 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173).

§ 9. Wykonanie niniejszego statutu porucza się Wydziałowi Powiatowemu w Wolsztynie.

§ 10. Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Powiatowa Rada Narodowa. Przewodniczący: Październioch

*

Powyższy statut zatwierdzony przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej pismem z dnia 12 stycznia 1949 r. L. dz. W. R. N. 11588/48 podaję do publicznej wiadomości.

Wolsztyn, dnia 9 lutego 1949 r.

Starosta Powiatowy: Zygmaniak, Przewodn. Wydz. Pow

OGŁOSZENIE WYDZIAŁU POWIAT. W WOLSZTYNIE

z dnia 9 lutego 1949 r. dot. statutu w przedmiocie poboru podatku od prawa polowania.

Na podstawie art. 35 dekretu o podatkach komunalnych z dnia 20. 3. 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 198) wprowadza się na rzecz Powiatowego Związku Samorządowego Wolsztyńskiego podatek od prawa polowania.

§ 1. Od wykonania prawa polowania pobiera się podatek komunalny.

§ 2. Podatkowi od prawa polowania podlegają wszelkie osoby fizyczne i prawne, posiadające w gminach wiejskich na mocy prawa własności gruntu dzierżawy prawa polowania lub innego tytułu prawnego własne tereny do polowania.

§ 3. Podatek wynosi 3,— zł od 1 ha i winien być wpłacany z góry w ratach półrocznych w miesiącach: marcu i listopadzie każdego roku.

§ 4. O wysokości wymierzonego podatku Wydział Powiatowy zawiadamia podatników przez doręczenie im nakazów płatniczych, w których jednocześnie wskazany jest termin płatności podatku.

§ 5. Odwołania podlegają przepisom art. art. 141—155 dekretu o postępowaniu podatkowym z dnia 16. 5 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174). Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku terminowego uiszczenia podatku.

§ 6. Nieuiszczony w wskazanym terminie podatek ściągnięty zostanie w drodze przymusowej z doliczeniem dodatku za zwłokę, w myśl dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R P. Nr 27, poz. 173) oraz kosztów egzekucyjnych na podstawie dekretu z dnia 28. 1. 1947 r o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 84).

§ 7. Wykroczenia przeciwko przepisom niniejszego statutu podlegaja karze przewidzianej w art. 131 §§ 1, 2, 3 i 4 oraz art. 132, 136, 142 i 143 dekretu z dnia 11. 4. 1947 r. (Prawo karno-skarbowe) — (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 140).

§ 8 Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej oraz po ogłoszeniu w sposób na miejscu praktykowany.

Wolsztyn, dnia 29 kwietnia 1948 r.

Powiatowa Rada Narodowa: Przewodniczący Październioch.

*

Powyższy statut zatwierdzony przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej pismem z dnia 23. 11. 1948 r. L. dz. W. R. N. 10620/48 podaję do publicznej wiadomości.

Wolsztyn, dnia 9. lutego 1949 r.

Nr S. P. od 1—8/49.

Starosta Powiatowy: Zygmaniak, Przewodnicz. Wydz. Powiat.

OGŁOSZENIE WYDZIAŁU POWIAT. W WOLSZTYNIE

z dnia 9 lutego 1949 r. dot. statutu o podatkach od orkiestr trudniących się zawodowo graniem na imprezach i zabawach.

Na podstawie art. 35 Dekretu o podatkach komunalnych z dnia 20. 3. 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 198) wprowadza się na rzecz Powiatowego Związku Samorządowego Wolsztyńskiego na terenach gmin wiejskich powiatu wolsztyńskiego opłaty od zespołów i osób pojedynczych, trudniących się zawodowo graniem na imprezach i zabawach.

§ 1. Wszystkie zespoły, jak również osoby pojedyncze, trudniące się zawodowo graniem na imprezach i zabawach, urządzanych przez organizacje winny posiadać licencję na wykonywanie swego zawodu.

§ 2. Od każdego występu zarząd imprezy lub zabawy pobiera 10% opłat od wypłaconej kwoty orkiestrze.

§ 3 Opłaty zainkasowane przez Zarząd imprezy lub zabawy na rzecz Powiatowego Związku Samorządowego Wolsztyńskiego, wpłaca tenże zarząd do Kasy Wydziału Powiatowego w Wolsztynie w ciągu 7 dni po odbytej zabawie i jest za pobór tych opłat odpowiedzialny. Do poboru tychże opłat upoważnieni są również ob. wójtowie gmin wiejskich oraz miejscowi ob. ob. sołtysi. Za czynności związane z poborem opłat przyznaje się odnośnym gminom wiejskim na podstawie art. 44 powołanego na wstępie dekretu 5% wynagrodzenia od zainkasowanych i odstawionych kwot.

§ 4. Orkiestry organizacyjne, koncertowe mogą być zwolnione od opłaty jeżeli wykażą odpowiedni poziom muzyczny, jednakże za występy na zabawach tanecznych obowiązują opłaty wymienione w § 2 niniejszego statutu. Wydziałowi Powiatowemu przysługuje poza tym prawo w wyjątkowych wypadkach czynienia ulg względnie zwolnienia od opodatkowania.

§ 5. Od orzeczenia Wydziału Powiatowego, płatnik może odwołać się w terminie jednego miesiąca od dnia otrzymania wezwania płatniczego, do Poznańskiego Wydziału Wojewódzkiego za pośrednictwem Wydziału Powiatowego, który orzeczenie wzgl. decyzję wydał.

§ 6. Niewpłacenie opłat we właściwym terminie, pociąga za sobą ściągnięcie ich w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych w myśl dekretu z dnia 28. 1. 1947 r. o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych i rozp. Rady Ministrów z dnia 16. 1. 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 84 i 85) wraz z dodatkiem za zwłokę na podstawie art. 38 dekretu z 16 5. 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R P. Nr 27, poz. 173).

§ 7. Winni wykroczeń przeciwko przepisom niniejszego statutu, pociągnieci będą do odpowiedzialności na podstawie dekretu z dnia 11. 4. 1947 r. „Prawo karne skarbowe" (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 140 z 1947 r.)

§ 8. Wykonanie niniejszego statutu powierza się Wydziałowi Powiatowemu w Wolsztynie.

§ 9. Statut niniejszy nabywa mocy obowiązującej i wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez władze nadzorcze i ogłoszenie przez Wydział Powiatowy w Wolsztynie w sposób w danej miejscowości przyjęty (przez wywieszenie statutu w biurze Wydziału Powiatowego i w biurach Zarządów gmin wiejskich).

Wolsztyn, dnia 29 kwietnia 1948 r.

Powiatowa Rada Narodowa Przewodniczący: Październioch.

*

Powyższy statut zatwierdzony przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej pismem z dnia 25. 11. 1948 r. L. dz. W. R. N. 10621/48 podaję do publicznej wiadomości.

Nr S. Pod. 1—5/49.

Wolsztyn, dnia 9 lutego 1949 r

Starosta Powiatowy: Zygmaniak, Przewodn. Wydz. Pow.

OGŁOSZENIE WYDZIAŁU POWIAT. W ŻNINIE

z dnia 10 lutego 1949 r. dot. statutu opłat administracyjnych na rzecz Powiatowego Związku Samorządowego w Żninie.

Na podstawie art 10 ustęp 1 dekretu z dnia 20. 3. 1946 r. o finansach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 199 z 1947 r.) uchwala się na rzecz Powiatowego Związku Samorządowego powiatu żnińskiego opłaty administracyjne.

§ 1. Opłacie administracyjnej podlegają:

a) podania i załączniki wnoszone do Wydziału Powiatowego i Biura Prezydialnego Powiatowej Rady Narodowej przez osoby i instytucje prywatne,

b) zaświadczenia wydawane przez Wydział Powiatowy i Prezydium Powiatowej Rady Narodowej osobom i instytucjom prywatnym.

§ 2. Taryfa opłat administracyjnych z uwzględnieniem postanowień wynikających z art. 9 dekretu z dnia 3. 2. 1947 r o opłacie skarbowej (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 107) wynosi:

a) od podania w każdym przypadku bez względu na ilość arkuszy . . . . 50,— zł

b) od podania w sprawie danin publicznych . . 30,— zł

c) od załącznika do podania, bez względu na to, czy jest nim oryginał, czy od niego uiszczono już poprzednio jakąkolwiek opłatę . . . . . 5,— zł
d) za sporządzenie zaświadczenia przez Wydział Powiatowy wzgl. Prezydium Powiat. Rady Narodow. 50,— zł

§ 3. Od opłat są zwolnione czynności i poświadczenia wykonywane dla:

a) władz państwowych i samorządowych,
b) osób, które udowodnią, że nie są w stanie ich uiścić z powodu ubóstwa.

§ 4. Organa samorządowe, wymienione w § 1 p a) i b) niniejszego statutu uprawnione są do zwolnienia wzgl. obniżenia opłaty osobom niezamożnym i małorolnym.

§ 5. Statut niniejszy nabywa mocy obowiązującej po zatwierdzeniu go przez władzę nadzorczą i ogłoszeniu przez Wydział Powiatowy.

Żnin, dnia 17 sierpnia 1948 r.

Powiatowa Rada Narodowa w Żninie.

*

Powyższy statut zatwierdzony decyzją Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej z dnia 11 stycznia 1949 r L. dz. W. R. N. 11946/48-Gł. podaję do publicznej wiadomości.

Starosta Powiatowy: Nowicki, Wicestarosta Przew. Wydz. Pow.

OGŁOSZENIE WYDZ. POW. W TURKU

z dnia 1 stycznia 1949 r. w sprawie statutu o podatku od spożycia w zakładach gastronomicznych na rzecz Powiat. Związku Samorządowego w Turku.

Powiatowa Rada Narodowa w Turku na podstawie art. 39 dekretu z dnia 20. 3. 1946 r. o podatkach kumunalnych (Dz. U. R. P. z 47 r. Nr 40, poz. 198) uchwałą P. R. N. powziętą na posiedzeniu w dn. 11. 11. 48 r. a zatwierdzoną przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu dnia 8. 1. 1949 r. L. dz W. R. N 12810/48-gł. wprowadza na rzecz Pow. Związku Samorządowego pow. tureckiego podatek od spożycia w zakładach gastronomicznych.

§ 1 1. Podatkowi podlegają prywatno-prawne zawodowe i odpłatne świadczenia, polegające na sprzedaży do spożycia w lokalach zakładów gastronomicznych napojów i potraw, nie wyłączając artykułów, objętych monopolami państwowymi, wykonywane na obszarze gmin wiejskich powiatu tureckiego.

2 Przez „zakłady gastronomiczne" rozumie się wszelkie przedsiębiorstwa przemysłu gastronomicznego, jak restauracje, bary, bufety, paszteciarnie, kawiarnie, cukiernie, winiarnie, piwiarnie, pokoje do śniadań, pokoje gościnne, stołówki, jadalnie, w szczególności zaś przedsiębiorstwa, wymagające uzyskania koncesji na ich prowadzenie na podstawie przepisów dekretu z dnia 30 listopada 1945 r. o koncesjonowaniu przedsiębiorstw przemysłu gastronomicznego (Dz U. R. P. Nr 57, poz. 322).

§ 2. Wolne od podatku są świadczenia wymienione w § 1 ust. 1 niniejszego statutu zwolnione od podatku obrotowego, pobieranego na rzecz Skarbu Państwa.

§ 3. 1. Obowiązek podatkowy ciąży na osobach fizycznych prawnych oraz spadkach nie objętych, wykonywujących świadczenia, objęte § 1 ust. 1.

2. Jeżeli świadczenia są wykonywane przez spółki jawne, komandytowe, oraz spółki, nie będące spółkami handlowymi — obowiązek podatkowy ciąży na tych spółkach.

3. Na przedsiębiorstwach państwowych i samorządowych pozostających pod zarządem państwowym lub samorządowym ciąży obowiązek podatkowy niezależnie od tego, czy mają odrębną osobowość prawną.

§ 4. 1. Obowiązek podatkowy powstaje z chwilą rozpoczęcia wykonywania świadczeń, podlegających podatkowi (§ 1, ust.1).

2. Obowiązek podatkowy kończy się z upływem roku podatkowego, w ciągu którego zaprzestano wykonywania świadczeń, podlegających podatkowi.

§ 5. 1. Podstawę opodatkowania stanowi obrót osiągnięty z tytułu świadczeń wymienionych w § 1 ust. 1, a ustalony przez władze skarbowe dla celów wymiaru podatku obrotowego, pobieranego na podstawie każdocześnie obowiązujących w tym względzie przepisów.

2. Wszelkie decyzje, ustalające lub zmieniające rozmiar zobowiązania podatkowego w podatku obrotowym (ust. 1) powodują odpowiednie ustalenie bez zmiany w ustaleniach rozmiaru zobowiązań podatkowych w podatku pobieranym na podstawie niniejszego statutu.

3. Zakłady gastronomiczne, nie mogą doliczać podatku pobieranego na podstawie niniejszego statutu, do opłaty (rachunku) pobieranej za świadczenia będące przedmiotem podatku (§ 1 ust. 1), lecz obowiązane są podatek ten wkalkulować w odpłatę (cenę) za te świadczenia.

§ 6. Podatek wynosi 10% podstawy opodatkowania.

§ 7. Podatnicy podatku od spożycia w zakładach gastronomicznych obowiązani są do wpłacania w ciągu roku podatkowego zaliczek miesięcznych na podatek.

2. Za podstawę do ustalenia wysokości zaliczki służy obrót, osiągnięty w miesiącu ubiegłym.

3. Zaliczkę oblicza się w wysokości podatku przypadającego od ustalonego w myśl ust. 2 obrotu.

4. Podatnicy obowiązani są obliczać obrót za każdy miesiąc i wpłacać zaliczki miesięczne bez wezwania władzy podatkowej w terminie do dnia 15 następnego miesiąca, składając równocześnie właściwej władzy podatkowej deklarację według ustalonego wzoru.

5. Różnica pomiędzy ustaloną przez władzę wymiarową za rok podatkowy kwotą podatku a kwotą należnych zaliczek płatna jest w ciągu miesiąca od dnia doręczenia decyzji.

§ 8. Podatek, pobierany na podstawie niniejszego statutu, jest podatkiem rzeczowym w rozumieniu art. 5 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173).

§ 9. Wykonanie niniejszego statutu porucza się Wydziałowi Powiatowemu w Turku.

§ 10. Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Turek, dnia 11 listopada 1948 r.

Powiatowa Rada Narodowa w Turku.

*

Powyższy statut podaję do publicznej wiadomości.

Starosta Powiatowy: T. Kruszyński, Przew. Wydz. Pow.

OGŁOSZENIE WYDZIAŁU POWIAT. W WOLSZTYNIE

z dnia 9 lutego 1949 r. dot. podatku od psów.

Podaję do publicznej wiadomości, że Powiatowa Rada Narodowa w Wolsztynie, uchwałą z dnia 31. 8. 1948 r. zatwierdzoną przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej pismem z dn. 11. 1. 1949 r. L. dz. W. R. N. 12212/48 zmieniła § 4 statutu o podatku od psów z dnia 3 września 1946 r. o tyle, że wysokość podatku wynosi jak następuje:

a) za pierwszego psa 1.000,— zł. b) za drugiego psa 2.000,— zł. c) za trzeciego psa 5.000,— zł. d) za każdego psa myśliwskiego 500,— zł, pod warunkiem przedstawienia zaświadczenia sekcji kynologicznej.

Starosta Powiatowy: Zygmaniak, Przewodn. Wydz. Pow.

ZAGUBIONE DOKUMENTY.

Zgłoszono celem unieważnienia o zagubieniu (skradzeniu) nast. dokumentów:

Makowski Leonard, Chyżany, pow. Piła, dowody tożsamości koni Nr 61, 61a, wyd. przez Zarz. Gminny Kuźnica Czarnkowska, kartę rejestr., wyd. przez R. K. U. Szamotuły, potwierdz. złożenia wniosku o akt nad., wyd. przez Star. Powiat. Piła.

Banaszak Władysław, Siąszyce III, gm. Dąbroszyn, pow. Konin, dowód osob. i kartę rower., wyd. przez Zarz. Gminny Dąbroszyn, oraz dow. tożsam. konia i zameldowanie na nazwisko Konieczka Marian, Rychwał, pow. Konin.

Mytko Jadwiga, Poznań, ul. Gwiaździsta 24, m. 1, zniżkę kolejową, wyd. przez Wojew. M. O.

Nowicki Kazimierz, Poznań, ul. Wrocławska, 15, m. 16, kartę rejestr., wyd. przez R. K. U. Poznań.

Świątek Marian, Kamiennik, gm. Drawsko, pow. Czarnków, kartę rejestr. R. K. U. Szamotuły.

Berestecki Marcin, Zagór Nowy, gm. Dąbie, p. Krosno Odrz., poświadcz. obywatelstwa polskiego L. rejestru 199/46, wydane przez Star. Powiat. Krosno.

Bartkowiak Aleksander, Nojewo, pow. Szamotuły, książeczkę wojsk. Nr 0155936, seria A, wyd. przez R. K. U Szamotuły, legitymację Zw. Samopomocy Chłopskiej, oraz kwity sprzed. zboża.

Olejniczak Jan, Helena i Stanisław, Puszczykowo, ul. Rządowa 1, odc. zameldowania, wyd. przez Zarząd Gminny w Puszczykowie.

Latuszek Antoni, Umultowo, poczta Suchylas, pow. Poznań, kartę rejestr., wyd. przez R. K. U. Poznań.

Szczepański Władysław, Urząd Celny Kostrzyn n/Odrą, kartę rejestr., wyd. przez R. K. U. Poznań-Powiat.

Ciesiółka Florian. Kostrzyn n/Odrą, ul. Majerowicza 16, książeczkę wojsk. Nr 1055564, wyd. przez R. K. U. Szamotuły, oraz wojsk. prawo jazdy.

Gwizdek Antoni, Kuchary Borowe, poczta Rychwał, powiat Konin, kartę rejestr., wyd. przez R. K. U. Gniezno.

Pasternak Tadeusz, Rożniatów, gm. Orzeszków, pow. Turek, kartę rejestr., wyd. przez R. K. U. Kalisz.

Dzięcielak Józef, Mielnica Mała, gm. Skulskawieś, pow. Konin, zaświadcz. rejestr., wyd. przez R. K. U. Konin.

Potyrała Franciszek, Słupia pod Bralinem, pow. Kępno, kartę rejestr., wyd. przez R. K. U. Poznań-Powiat.

Powsz. Spółdzielnia Spożywców z odp. udz., Ostrzeszów, ul. Kolejowa 17, potwierdzenie zgłoszenia na prowadz. przedsięb. handlowego Nr 135, wyd. dn. 10. 9. 1945 r. przez Star. Powiat. w Kępnie — dla Kolej. Spółdz. Spożywców.

Najberg Józef, Uniejów, pow. Turek, dowód tożsam. konia z opisem: klacz, lat 4, lewa przedn. 1/2 pęc. ob. tyln. ponad staw pęcinawy.

Jankowski Michał, Lubsko, pow. Krosno Odrz., ul. Wrocławska 1, kartę rzemieśln., wyd. w roku 1946 w Krośnie Odrz.

Neumann Franciszek, Ługowiny, gm. Kostrzyn, pow. Środa, dowód osob., wyd. przez Zarząd Gminny Kleszczewo, oraz kartę rejestr. R. K. U. Poznań-Powiat.

Stachowiak Wawrzyn, Nowy Tomyśl, ul. Glinno 168, kartę rejestr., wyd. przez R. K. U. Poznań-Powiat.

Adamski Franciszek, Skrzypina, pow. Jarocin, tymcz. dowód tożsam. konia Nr 5814/Z. z opisem: wałach, gniady, gwiazda, obie tylne koronki nieregul., rocznik 1940, wyd. przez Zarząd Gminny w Czerminie.

Osiecki Józef, Żabikowo, pow. Poznań, ul. Szkolna 3, zaśw. rejestr., wyd. przez R. K. U. Poznań.

Uniwersytet Poznański, Wydział Aprowizacji, Poznań, Wazów 26, tymcz. dowód tożsam. konia Nr 5124 z opisem: wałach, siwy, urodz. 1932 r.

Kopecki Bolesław, Poznań, ul. Półwiejska 31, m. 21, kartę rejest., wyd. przez R. K. U. Poznań-Miasto.

Skibiński Leon, Murczyn, pow. Żnin, zaświadczenie rejestr. Nr 0619, wyd. przez R. K. U. Wągrowiec.

Hundert Mieczysław, Suchylas, gm. Piątkowo, pow. Poznań, książeczkę wojsk., wyd. przez R. K. U. Krosno, charakterystykę służby wojskowej, tymczas. zaświadczenie na Brązowy Krzyż Zasługi, oraz legitym. Ozn. Grunwaldu.

Wielkopolskie Zakłady Przemysłu Drzewnego Nr 6 w Szamotułach, kartę rejestr. Nr A 47-415 samoch. osob. marki „Wanderer", wydaną przez Wojew. Urząd Samochod. w Poznaniu, dla Państwowej Fabryki Mebli w Szamotułach.

Kasprowicz Jan, Slesin, pow. Konin, tymczas. dowód tożsam. konia na szpaka urodz. 1931 r.

Peisert Stanisław, Mełpin, pow. Śrem, kartę rejestr. R. K. U. Poznań-Powiat.

Konieczny Franciszek, Mełpin, pow. Śrem, kartę rejestr. R. K. U. Poznań-Powiat.

Tomczak Stefan, Poznań, ul. Dobrzańska 6, dowód tożsam konia Nr 1688,30 wyd. przez Zarząd Miejski w Poznaniu.

Apolinarski Ludwik, Poznań, ul. Graniczna 15, m. 9, kartę rejestracyjną, wyd. przez R. K. U. Wolsztyn.

Stasiak Józef, Poznań, ul. Ułańska 14, m. 8, pozw. na prow pojazdów mech., wyd. przez Wydział Komunik. Urzędu Wojew. Poznańskiego.

Pasternak Zygmunt, Lasek, pow. Poznań, ul. Podgórna 22a, kartę rejestr., wyd. przez R. K. U. Konin.

Czybirów Aleksander, Koło, ul. Garncarska 26, dowód rejestr. na motocykl marki „Cindap" Nr L. 4864, wyd. przez Okr. Urząd Samochod. Poznań.

Płaczek Antoni, Żydowo, pow. Oborniki, kartę rejestr., wyd. przez R. K. U. Konin.

Łuczak Czesław, Konin, ul. Kaliska 19/20, dowód rejestr. Nr 4844, na motocykl N. S. U. , wyd. przez Okr. Urząd Samochod. Poznań, dla Guźniczaka Ryszarda w Grodzcu.

Głowacki Stanisław, Poznań, Zygm. Augusta 2/6, kartę rej. wyd. przez R. K. U. Poznań, kartę repatr., wyd. przez P. U. R. Dziedzice.

Szulc Jadwiga, Kalisz, ul. 23 Stycznia 1/3, tymczas. legitym. wyd. przez Ubezp. Społ. w Kaliszu.

Dudek Kazimierz, 1923 rocznik, Białożewin, p. Żnin, kartę rejestr. R. K. U. Wągrowiec.

Szeremiej Konstanty, Przyczyna Górna, pow. Wschowa, dowód tożsam. konia Nr 254, wyd. przez Zarząd Gm. Wschowa-Północ z opisem: wałach, kasztan, gwiazdka, strzałka, chrapka.

Wojciechowski Aleksander, Kol. Nieborzyn, gm. Kleczew, pow. Konin, tymczas. dowód tożsam. Nr 51/46, wyd. dn. 13. 9. 1946 r. przez Zarząd Gminny Kleczew.

Machowski Józef, Poznań, ul. Półwiejska 36, m. 6, kartę rejestracyjną, wyd. przez R. K. U. Poznań.

Dom Ekspedycyjny, Zygmunt Stachowski, Poznań, Małe Garbary 9, dowód rejestr. na samochód cięż. marki „Bedford" Nr H 46-742.

Powiatowy Związek Gminnych Spółdz. „Samopomoc Chłopska" Rzepin, dowód rejestr. samochodu marki „Studebacker" Nr H-50270, wyd. przez Okr. Urząd Samochod. w Poznaniu.

Prenumeratę należy uiszczać z góry każdego kwartału bez wezwania ze strony Administracji, gdyż rachunków nie wysyła się.

Adres redakcji i administracji: Poznań, Urząd Wojewódzki, Plac Kolegiacki 17. Konto P. K. O. Nr V-4023 Poznański Dziennik Wojewódzki.

Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedynczych numerów należy wnieść do Administracji najpóźniej 3-go dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru dziennika.

Tłoczono w Drukarni PPZG. Okr. Poł. w Poznaniu, ul. Składowa Nr 3 — 271/49 K-59039